

Reformációi Üzenet

A Szabadszállási Református Egyházközség kiadványa belső használatra

2022 – 3. évfolyam, 3. szám

Fotó: Todoroff Lázár

Ajánló

Reformációi gondolatok.....	2
Imádság.....	3
Hálaadónap.....	4
A lélekharang szabályzata.....	5
Templomunk története.....	6
Könyörgés.....	8
Egyházmegyei közgyűlés.....	9
Népszámlálás.....	9
Hittanos tanévzáró.....	10
Napközi hittantábor.....	11
Konfirmáció.....	12
Énekeljünk!.....	13
Baksay Sándor.....	14
Családi tábor.....	16
Házaspárok köszöntése.....	18
Gyülekezeti kirándulás.....	20
Lisztadomány.....	22
Idősek köszöntése.....	23
Kisköri bibliaóra.....	24
Lecke a vadludaktól.....	25
Gyermekoldal.....	26
Anyakönyvi hírek.....	27
Ünnepi istentiszteletek.....	28
Rajzpályázat.....	28

**„Újuljatok meg
lelketekben és
elmétekben...”**
(Ef 4,23)

Aldott újbori és
reformációi
ünneplést
kívánunk minden
kedves olvasónak:

*Pálkásné
Balogi Beáta és
Pálkás Gyula
lelkipásztorok,*

*Holczmann Mihály
főgondnok.*

Túrmezei Erzsébet: Az Úr Jézus fáí

***Ott a kedves őszi
napsugárba kint,
gyümölcstől hajol meg
a fák ága mind.***

***Gazdagon, bőséggel
termett meg mindenik.
Hű kertészünk szíve
úgy örül nékik.***

***Az Úr Jézus fáí
emberéletek.
Én is az ő kedves
fája lehetek.***

***Kertjébe fogadta
kicsiny életem,
S csupán egy a vágyam
azóta nekem:***

***Hogyha majd megérint
ősz hideg szele,
állhassak előtte
gyümölcscsel tele.***

Gondolatok a reformáció ünnepére

„Tehát akár élünk, akár meghalunk, az Úrúi vagyunk.” (Róm 14,8b)

Mi életedben és halálodban egyetlen vigasztalásod? Ezzel a kérdéssel kezdődik református hitvallásunk, a Heidelbergi Káté, mely először 1563-ban jelent meg. Számos magyar fordítás született, generációk nőttek fel azon, és konfirmáltak kérdés-felelet formájában. Néhány évvel ezelőtt, a 450 éves évfordulóra újra kiadták a kátét, hogy egy modern fordításban még közelebb kerüljön üzenete a XXI. század magyar nyelvű reformátusaihoz.

Az első kérdés-felelet mindjárt az elején arról szól, hogy mi kik vagyunk, miben és kiben hiszünk, és hogy ki által élünk. Mi életünkben és halálunk egyetlen vigasztalásunk? Az, hogy valakinek a tulajdonai vagyunk.

Ha végig megyünk falvak, városok utcáin, azonnal tudjuk, hogy melyik háznak, kertnek van gazdája. Látjuk a gondoskodó kezek munkájának eredményét, azt, hogy valaki kemény munkával dolgozik, gyomtalanít, ültet, művel, betakarít. Ugyanígy látszik egy gyermek, hogyha arról valaki gondoskodik. Az ápolt, szépen felöltözött, tisztelt tudó gyermek árulkodik a szülői szeretetről, odafigyelésről, arról, hogy ő valakinek a drága gyermeke. De egy gyülekezet is sokat elmond arról, hogy ki a gazdája, kik a tagjai.

Egy rendezett templom, rendben tartott környezet bizonyítja, hogy gondoskodó kezek küzdenek azért, hogy minden rendben legyen. De látunk rossz példákat is. Elhanyagolt portákat, káromkodó, nevetlen gyermekeket, lepusztult környezetet, és ilyenkor azonnal eszünkbe jut: mindezeknek nincs gazdája, nincs, akihez tartozzanak, nincs felelős gondviselő, hűséges tulajdonos.

Te kié vagy? A ma embere örömmel nyugtázza, hogy a magamé vagyok. A magam ura vagyok. A saját sikerem kovácsa vagyok. Azonban talán éppen ezért érezzük azt, hogy a ma embere olyan gazdátlan, mert igazából nem tudunk vigyázni magunkra. Nincs kinek elszámolni a saját életünkkel, beszédünkkel, magatartásunkkal. Összemosódik a jó és a rossz, a tisztaság és a hamisság, a becsület és a szabadság. Miközben

megdöbbenve halljuk a keserű híreket arról, hogy milyen bűncselekmények történnek szerte az országban - rablógyilkosság, gyerekgyilkosság, fosztogatás, betörés, szervezett bűnözés -, közben magunk is jól elvagyunk azzal, hogy a szűk környezetünkben lelki igénytelenség van. „*Ilyen a világ*” – szoktuk mondani. Mindenki tegye úgy, ahogy neki jól esik.

A hívő református ember másként éli az életét. A fent leírt kátékérdésre van egy válaszuk. Életünkben és halálunkban egyetlen vigasztalásunk: „*Az, hogy testestől, lelkestől – akár élek, akár halok – nem az önmagamé, hanem az én hűséges Uramnak és Megváltómnak, Jézus Krisztusnak a tulajdona vagyok. Ő drága vérével minden bűnömért maradéktalanul megfizetett, és az ördög hatalmából megszabadított. Úgy megőriz, hogy mennyei Atyám akarata nélkül egy hajszál se hullhat le fejemről, sőt, mindennek üdvösségemre kell szolgálnia. Ezért Szentlelkével bizonyosságot ad örök életemről, és szív szerint hajlandóvá és késszé tesz arra, hogy szüntelenül neki éljek.*” Nem önmagunkéi vagyunk, hanem az Istené. Ő gondozza lelkünket, mint ahogyan a gazdálkodó ápolja szeretett kertjét, földjeit. Úgy simogatja a szívünket, mint szerető és gondoskodó szülő, aki gyermekét tisztességre, becsületre és kitartásra tanítja.

Talán most, ősszel, sokan azt gondolják, hogy valami nincs rendben az életben. Talán olyan testi és lelki gondokkal van terhelve sok ember élete, amelyek nem engedik, hogy önfeledten éljen, hogy egy kicsit örüljön, és gyönyörködjön a maga életében. Ha így van, akkor merjünk megújulni! Ahogyan a reformációban meg tudott újulni a kegyelmes Istentől rég elhajlott egyház, vagy ahogyan meg tud újulni megtérése által egy szenvedélybeteg, nekünk is mernünk kell megújulni. Tehát ha a szíved tele van félelemmel, aggodalommal, gondokkal, megoldásra váró feladatokkal, újulj meg a következőképpen.

Mondd ki magadban: *Nem a magamé vagyok, hanem az én hűséges Uramnak és Megváltómnak a tulajdona vagyok. Őt kérem, hogy ápolja a lelkem, mint gazda a kertjét. Őt kérem, hogy őrizze a szívem, mint jó szülő szeretett gyermekét. Őt kérem, azt, akié vagyok, hogy segítsen az övén, azaz rajtam. Ne hagyjon elgazosodni lelkemben, ne hagyjon elszáradni és megkövesedni szívemben.*

Boldog vagyok, hogy az én tulajdonosom úgy megőriz, hogy akarata nélkül egy hajszál se hullhat le a fejemről, sőt, mindennek üdvösségemre kell szolgálnia. Így segítsen meg bennünket a mindenható Isten! Ámen.

Pálinkás Gyula lelkipásztor

Sék Gusztáv: A békeesség

Egy festőt egyszer arra kértek,
rajzolja le a békeességet.

A feladat egyszerűnek látszott,
s ő nyomban neki is látott.

Rajzolt tengert, szélről mentesen,
rajta egy hajót, mely állt csöndesen.
Utasa mind lusta álomba merült,
s a kép összegyűrve a szemétre került.

Nem békeesség volt a papíron,
hanem szélszend és unalom.
Aztán újabb rajzba kezdett,
s egy szundító öreg bácsit festett.

De békeességet nem ábrázolt ez sem,
nekiállt hát, hogy tovább keressen.
Rajzolt virágot, csöndes téli tájat,
békésen legelésző birkanyáját.

A papírkosár lassan tele lett,
s közben be is esteledett.
Ám az este sem volt békés,
messziről hallatszott a mennydörgés.

Vihar közeledett, az ég rengett,
a festő az ablaknál töprengett.
Nézte a szélben sodródó leveleket,
a villámokat, mik átjárták az eget.

A ház előtti tölgy recsegve hajlongott,
kövér esőcseppek verték az ablakot.
A festő nem tudta, tovább hogyan legyen,
Istent kérte hát, hogy csodát tegyen.

Tekintete ekkor ismét a fára esett,
s ott meglátta, amit egész nap keresett.
A fa egyik vastag benső ágán,
úgy a fának szíve táján,
a viharról szinte mit sem sejtve,
ült egy madár, fejét szárnya alá rejtve.

Nyugodtan aludt, miközben zengett az ég.
Ez hát az igazi békeesség.
„Uram, te megmutattad békeességedet!”
- szólt a festő, és nem tévedett.

Csodálatos isteni békeesség ez,
mit a viharban alvó madár jelképez.
A világ legyen bármily nyugtalan,
ha szívünkben Isten békeessége van.

Ő minden gondot vállára vesz,
s bennünket szabaddá, békessé tesz.
Az Ő békeessége tökéletes,
minden félelemtől mentes.

Soli Deo Gloria – Imádság reformáció ünnepére

Uram, köszönöm, hogy megállhatok, és Rád tekinthetek, dicsérhetlek, magasztalhatlak Téged! Köszönöm a Bibliát, melyből megismerhettelek, általa megtalálhattam az üdvösséghez vezető utat. Tükröt tartottál elém, megmutattad bűneimet, és erre az egyedüli megoldást is Tőled kaphattam. Uram, kibeszélhetetlen a Te kegyelmed, melyet ingyen adsz, egyedül Jézus Krisztus érdeméért, azoknak, akik azt hittel megragadják. Így vallották meg hitvalló eleink, s teszem ezt én is a Te kegyelmedből.

Ezért érdemtelenül, de Benned bízva lehetek, lehetünk a Te gyermekeid. Köszönöm, a Hozzád tartozást, a naponkénti gondoskodást, vezetést, bűnbocsánatot. Köszönöm, hogy adtál testvéreket, gyülekezetet, Szentlelked által építetd a közösségünket. Uram, határtalan bizalommal vagy irántunk, hiszen mi képviselhetünk a világban! Add, hogy örömmel, hálás szívvel, felelősséggel, Neked engedelmeskedve tegyük azt!

Kérlek, bocsásd meg amikor engedetlen vagyok, segíts abban, hogy az életem minden területén Te lehess az Úr! Segíts, hogy miattam, gyermekeid miatt, ne káromoltassék az Isten neve!

Köszönöm, Uram, hogy a történelem során mindig voltak gyermekeid, követeid. Hálát adok, reformátor elődeinkért, akik csontjaikba rekesztett tűzként vitték a tiszta tanítást. Adtál bölcs lelkipásztorokat, tanítókat, gondoskodtál arról, hogy anyanyelvünkön olvashassák a Bibliát, zsoltárokat énekelve dicsértek, és így tehetem, tehetjük ezt ma mi is. Uram, Te vezetted, tanítottad őket, Te voltál az Ő erősségük a harcokban, - ezért győzhettek, - Te tartottad meg életüket, és hazánkat is ebben a nehéz időszakban.

Uram, köszönöm azokat, akiket felhasználtál abban, hogy megszólítható legyek, és azokat, akik hitükkel példát mutattak, mutatnak! Köszönöm azokat is akik már nem lehetnek közöttünk, - akikre eddig is, de ebben az időszakban még többet gondolunk - hiszem, hogy életük nem volt hiábavaló, mert gyermekeid, Hozzád tartoznak. Köszönöm, hogy most Vele lehetnek, hiszen ezt ígérted a Téged követőknek, - „*elmegyek, hogy helyet készítek nektek*” - hiszem, hogy mi is találkozhatunk majd Velük, és együtt dicsőíthetünk, magasztalhatunk Téged!

„Fenn a mennyben az
Úr minden győztesnek
ád, aki Jézussal járt,
s benne hitt,
aranyból koronát,
fehér égi ruhát,
hárfa húrjait
pengethetik.
Igen, ott minden kész,
igen, ott minden kész.
Minden győztesnek
jár örökrész.
Boldog, véghetetlen
öröm vár odafenn,
Jézusért én is
elnyerhetem.”
Ámen!

Hálaadónap és harangszentelés Szabadszálláson

Szász Károlyné szül. Münstermann Franciska, Szász Károly egykori szabadszállási református lelkész, majd később dunamelléki püspök édesanyja 1867-ben, a kiegyezés évében himzett csipketerítőt készített és adományozott a gyülekezetnek.

A világoskék, tiszta selyem alapra készített terítő széleire himzett szöveg így hangzik: „Mivel fizessek az Úrnak énhozzám való jótéteményéért? Atyám, hálákat adok Tenéked, hogy engem meghallgattál! Az Úrnak neve legyen áldott mind örökkön örökké! Amen. Készítette özv. Szász Károlyné 1867-ben élete 62-dik évében.”

A terítő minden évben előkerül, konfirmáció alkalmával mindig ezzel van az úrasztala leterítve, hogy ezáltal is összekapcsoljuk a múltat a jelennek. A hála szava örök, és hálaadásra mindig van okunk.

2022. szeptember 18-án hármashálaadó ünnepre gyűlt össze gyülekezetünk. A temetőkertben megáldottuk az új lélekharangot, mely régi álma volt a gyülekezetnek. Az 56 kg súlyú, tradicionális, bronzból

készült harangot a zászlós bárány díszíti, palástján pedig a következő felirat olvasható: „Isten dicsőségére, elődeink tiszteletére öntetett engem a Református Egyházközség, Szabadszállás 2022” A harang pártázatának felirata: „Öntötte Gombos Ferenc Órbottyánban”. Örömmel és Istent iránti hálával tölt el bennünket, hogy a harangöntés és –villamosítás költségeit (1.993.900 Ft-ot) teljes mértékben önréből, külső segítség nélkül finanszírozta a gyülekezet. A harang villamosítása már a következő napon, szeptember 19-én megtörtént, így már semmi akadálya nincs annak, hogy a lélekharang hirdesse a feltámadást keresztyén temetések alkalmával.

Ugyanezen a napon emlékeztünk meg arról, hogy református templomunk többszöri átépítés után, 1772 szeptemberében nyerte el mai formáját a torony és a hajó összekapcsolásával, illetve a toronyóra elkészítésével. 1772. szeptember 20-án került fel a toronyóra a toronyba, így azóta ebben a formájában hirdeti ez a templom a nagy Isten dicsőségét.

Negyed évezredre emlékeztünk, és ebben a 250 esztendőben ott van a templomépítő ősök sok-sok harca, küzdelme, kitartása és áldozatvállalása. Ott vannak a szabadszállási reformátusok generációi, a hűséggel szolgáló lelkipásztorok, gondnokok, presbiterek, tanítók, gyülekezeti tagok, akik ezt a templomot és szellemi örökségüket ránk hagyták. Nekünk, kései utódoknak, mai örállóknak, kötelességünk ezt a drága örökséget megőrizni, ápolni és továbbadni az utánunk jövőknek. Erről szólt a gyermekek versekben és énekszóban elmondott köszöntője, ugyanakkor a

Presbitériumunk egy része az új haranggal

Szász Károlyné úrasztali terítője, és valljuk mi is, kései utódok, mai szabadszállási reformátusok.

Isten áldása legyen továbbra is az Úristen Szabadszálláson élő református népével, hogy ezután is hűséggel és szeretettel őrizze templomát, ápolja értékeit, és adja tovább azt a hitvalló kálvinista szellemiséget, amit ránk hagytak ősaink!

hála és a dicséret szava csendült fel a Szász Póla Református Énekkar szolgálatában is.

A harmadik ok, ami hálaadásra indított bennünket, hogy a tavasz folyamán megújulhatott a templomhajó, mert pályázati forrásból elvégezhettük a tető festését.

„Mivel fizessek az Úrnak énhozzám való jótéteményéért? Atyám, hálákat adok Tenéked, hogy engem meghallgattál! Az Úrnak neve legyen áldott mind örökkön örökké!” – hirdeti

A temetői lélekharang szabályzata

A Szabadszállási Református Egyházközség által, református gyülekezeti tagjaink áldozatos adományaiból öntetett, 2022. szeptember 18-án felszentelt és 2022. szeptember 19-én villamosított temetői lélekharang megszólalásának rendje:

1. A temetői lélekharang szava kizárólag keresztyén temetések alkalmával kíséri a halottat a ravatalozótól a sírig.
2. Református szertartás szerinti temetések alkalmával mindenkor megszólal a lélekharang.
3. Római katolikus vagy más keresztyén felekezet szertartása szerint való temetés esetén a harangszó kérhető a Református Lelkészi Hivatalban. Az egyszeri harangozás díja 3.000 Ft.
4. A lélekharang megszólaltatásának igénylése a temetési engedélyen feltüntetésre kerül. A harang temetésen való működtetéséről a Hírös Temetkezési Kft. gondoskodik.
5. A temetői lélekharang megszólalhat minden olyan ünnepen, világi rendezvényen (például halottak napja, a Honvéd Nyugdíjas Klub rendezvényei), ahol lelkeszi személy is részt vesz igei szolgálattal.
6. A lélekharang működésével és használatával kapcsolatos szabályrendelet változtatásának jogát a Presbitérium fenntartja.

Jelen szabályzatot a Szabadszállási Református Egyházközség Presbitériuma a 2022. október 9-én tartott ülésén a 2022. 10. 09./3. számú határozatával egyhangúlag elfogadta.

Kálvin-csillag, Luther-rózsa

Szimbólumok tengerében élünk. Életünk minden területét át-meg-átszövi a jelképek sűrű hálózata. Minden közösség életében összetartó erőt jelent a közös jelképek használata, mert azok térben és időben összekötik a különböző korok emberét.

A magyar reformátusok körében legelterjedtebb jelkép a csillag - utalva a betlehemi csillagra, amely a napkeleti bölcseket Jézushoz vezette. Legtöbb templomunk tornyán a csillag látható. (Egyes református templomok tetején kakas van, mely Péter tagadásának történetére utalva arra figyelmeztet, hogy ne szégyelljük megvallani a hitünket.) A nyolcágú, aranyszélű fehér *Kálvin-csillagot* is sokan hordják ruhájukra tűzve, jelezve ezzel református identitásukat.

A *Luther-rózsa*, amely az evangélikus egyház jelképe, eredetileg Luther Márton személyes jele volt. Írásait, leveleit ezzel hitelesítette. Egy történet szerint felesége, Bora Katalin hímezte neki meglepetésként. Egy ötszirmú rózsza közepén szív, abban egy kereszt, köriratként pedig ez áll: VIVIT, azaz latinul él, utalva ezzel Jézus feltámadására. A ma ismert Luther-rózsa ennek alapján készült 1530-ban. János Frigyes választófejedelem pecsétgyűrűt akart ajándékozni Luthernek, és Spengler Lázár városi jegyzőt bízta meg a gyűrű elkészítésével.

***„Az életet egyetlenegy alapérzéssel lehet boldogan leélni – pedig éppen erre gondolnak a legkevésbé az emberek –, a hála érzésével...
Csak a hálás ember lehet boldog ember, csak a hálás ember lehet elégedett ember, csak a hálás ember egyensúlyozott lélek. S mégis ezt az egyet, a háládatosságot tanulják meg legkevésbé az emberek...”
(Ravasz László)***

A jelkép szimbolikájáról maga Luther írta 1530. július 8-án Spenglernek: „Mivel tudni akarja, hogy pecsétemet jól eltalálta-e, barátilag közlöm önnek elgondolásomat arra vonatkozólag, milyen legyen pecsétem, hogy az jellemezze teológiámat. A kereszt legyen az első, feketén, szívbe helyezve, ami természetes színű. Ezzel arra akarom magamat emlékeztetni, hogy a Megfeszítettben való hit üdvözít bennünket. Ugyanis csak akkor igazulunk meg, ha szívből hiszünk. Ez a szív fehér rózsza közepén legyen annak kifejezésül, hogy a hit örömmel, vigasztalással és békességgel ajándékoz meg, és egyenesen egy fehér, üde rózsába helyez. Mivel nem olyan békesség és öröm ez, amilyent a világ ad, azért legyen a rózsza fehér, és ne piros. A fehér szín ugyanis a lelkek és angyalok színe. Ez a rózsza égszínkék mezőben legyen, mert az ilyen lelki és hitbeli öröm az eljövendő mennyi örömnél kezdete. A mező körül arany gyűrű legyen; jelezze, hogy ez a mennyi üdvösség örökké tart, és nincs vége soha; emellett értékesebb minden örömnél és vagyonnál, amint az arany a legnemesebb és legértékesebb fém.”

Pálkásné Balogi Beáta lelkipásztor

Fotó: Todoroff Lázár

Templomunk története

Gyülekezetünk történetét az 1620-as évektől követhetjük nyomon hiteles adatok alapján. Az első írásos emlékeink szerint 1628-ban épült Kálmánczai István lelkész szolgálati ideje alatt a mainál kisebb, festett kazettás templom, melynek akkori szószékfeljárója ma is látható templomunk falán.

Az ezt követő száz évről töredékesek az emlékeink, mivel a török hódoltság és a rácok fosztogatásai nyomán sok egykori emlék elpusztult, de a templom túlélte ezt a nehéz időszakot. Egy feljegyzés szerint 1729-ben Kecskeméti Dániel a templomot renováltatta és keleti irányban megnagyobbította.

A lakosság létszámának folyamatos növekedésével az 1750-es években ismét napirendre került a templom újjáépítésének és bővítésének kérdése. Nagyobb ünnepeken a templom kicsinek bizonyult, az anyaga elöregedett, az összedőlés fenyegette.

Az első kérelmet 1756 februárjában nyújtotta be a gyülekezet Mária Teréziának a templom újjáépítésére és bővítésére, valamint a toronymagasság megemelésére és toronyóra elhelyezésére. A részben támogató döntés két hónap múlva, április 29-én született meg a helytartótanács pozsonyi ülésén.

Ez a gyors válasz akkoriban igen ritka volt, hiszen az ellenreformáció idején nehezen támogatták a protestáns templomok építését. A határozat hozzájárult a

renováláshoz és a bővítéshez, de a torony megemelését és a toronyórát nem engedélyezte.

A templomépítés 1756. szeptember 15-től 1757. május 20-ig tartott Baranyi Péter szolgálati idejében. Ekkor találták meg azt a gerendát egy latin felirattal, ami az eredeti templom korára enged következtetni, és magyarul így hangzik: „Ez a mű Hintek István főbíró által épült az Úr 1628. évében.” Az építkezést a gyülekezet teljesen önerőből végezte, ami akkor is rendkívüli teljesítménynek számított. A templomot felújították, kibővítették, de az épület keleti végén álló toronyhoz végül nem nyúltak. Kitört a hétéves háború, szükség volt katonákra, így a munkavégzés leállt.

1769-re a torony olyan rossz állapotba került, hogy megérett a lebontásra. Végh Veresmarti Sámuel lelkész vezetésével a gyülekezet ismét kérelemmel fordult Mária Teréziához, hogy engedélyezze a nyugati oldalon egy új torony építését, ami magasabb a templom tetőszerkezeténél, valamint toronyóra is lehessen rajta. Az engedély 1770-ben érkezett meg, így elkezdődhettek a munkálatok.

1770. június 15-én megtörtént az ünnepélyes alapköletétel, melybe egy iratot és forgalomban levő pénzdarabokat helyeztek el. Az új tornyot a templomtól néhány lábbal arrébb építették, mert a falhoz való építést a szakemberek először nem javasolták. Később átgondolták, hogy a két épület közötti üres részre befolyó esővíz és hólé az alapokban nagy károkat tehet, így azt mégis célszerű lenne összeépíteni.

A torony és a templom között lévő hézag beépítésére újabb kérelmet adtak be Mária Teréziához, így a pótmunka elvégzésével és a harangok – egy nagyobb és egy kisebb, melyeket 1767-ben és 1768-ban vásárolt a gyülekezet – régi toronyból való átvitelével 1772-ben fejeződött be az építkezés. Így nyerte el templomunk a mai formáját. Ekkor került a torony nyugati bejárata fölé az a latin nyelvű felirat, mely az építés áldozatos munkájára utal: „*A Szentháromság tiszteletére Ő Császári és Apostoli Királyi Felségének, Mária Teréziának engedélyével, 1770-ben építette a szabadszállási Helvét Hitvallást követő nép.*”

1772. szeptember 20-ától már járt a toronyóra is, amit Csontos Péter nagykőrösi órásmester készített el.

Templomunk mai formáját tehát többszöri átépítés után, 1772 szeptemberében nyerte el a torony és a hajó összekapcsolásával, illetve a toronyóra elkészítésével.

Az elmúlt 250 évben a templomot több alkalommal kellett javítani, renoválni. 1844-ben orkán pusztított a faluban, mely a torony tetejét is megrongálta. A faanyag egy részét cserélni kellett, a bádorgborítás helyett pedig teljesen új rézlemez borítást kapott. A toronyjavítás kapcsán a torony gömbjében egy imádságot helyeztek el az utókor számára, ami az eltelt évek nehézségeire utalt. Ez az egyetlen irat a templomunkban elhelyezve, ami a renoválás tényén és neveken kívül eseményeket is tartalmaz.

Szintén ebben az időszakban, Nagy Sámuel lelkészi szolgálata idején készítette a gyülekezet a két világháborút megélt, ma is meglévő nagy harangunkat, ami több mint 12 és fél mázsa. Ezt Schaudt András pesti harangöntő készítette 1852-ben.

1857-ben készült el templomunk barokkos jellegű orgonája, mely Marton József és Varga Erzsébet adományából valósulhatott meg. Az orgona Mooser Lajos salzburgi orgonakészítő mester keze munkáját dicséri.

1873-ban a tornyot és a templom alsó részét renoválták, 1877-ben a templombelsőt tették rendbe és a harangokat is javították. 1890-ben ismét esedékessé vált a templom zsindeletétőzetének a cseréje. Mivel ez a gyakori tetőjavítás súlyos anyagi terhet rótt a gyülekezetre, így 1899-ben a tetőt kátránypapírral vonták be.

1905-ben Angster József végzett orgonajavítást, amellyel sajnos megbontotta az eredeti orgona egységes rendszerét és stílusát.

1911-ben a templomi ülőhelyek alját lepadolták az alsó szigetelés végett. 1926-ban a templomtető zsindeletét galvanizált bádogra cserélték, ami tetemes kiadással járt, de hosszútávon megoldást jelentett a gyakori tetőjavításra. A villanyáram 1935-ben került bevezetésre a templomban. A toronyóra 1964 óta már villanyárammal üzemel. A villanyárammal történő harangozásra is ekkor tértek át eleink.

A két világháború is okozott anyagi veszteségeket. A két kisebb harangot először 1915-ben vitték el háborús célra. A pótlásukra gyűjtést szerveztek, majd a befolyt összegből 1922-ben megrendelték a harangokat. A II. világháborúban ismét lefoglaltak minden harangot Magyarországon. 1943-ban a két kisebb harangunkat elvitték. A nagyharang egy erőlyes kérelemnek köszönhetően a mai napig megmaradt.

A háborút követő renoválások Pap Géza és Végh Sándor lelkészek nevéhez fűződnek, akik irányítása és szervezése alatt az ötvenes években előbb a rombolások nyomait próbálták orvosolni, majd átmázolták a tetőt, elvégezték a templomépület és a torony külső renoválását. Ezek a munkálatok 1957-ben fejeződtek be.

Selmeczy Árpádnak köszönhető, hogy a második világháború alatt elvesztett harangok egyikét pótolni tudták. A 428 kg-os harangot 1961-ben a presbitérium öntette Ducák István őrszentmihályi harangöntővel.

A másik harang pótlására 1994. augusztus 14-én került sor, melyet Dóry József készíttetett a gyülekezetnek. Ennek súlya 160 kg, Gombos Miklós készítette Órbottyánban. Így újra három harangja van a szabadszállási templomunknak.

A templom legutóbb a 2000-es évek elején, Máté Sándor és Máté Sándorné Magyar Emese szolgálata idején újult meg mind külseleg (2008-2009), mind pedig a belső tér tekintetében (2017). Ezzel együtt elkészült a padfűtés, ami a hideg, téli hónapokban ad enyhülést.

2022-ben, templomunk 250. évfordulóján a templomhajó festése valósulhatott meg. 2022. szeptember 18-án emlékeztünk meg templomunk 250 éves fennállásáról, hálát adtunk az elvégzett felújításért és felszenteltük a temetőkertben az új lélekharangot, mely elődeink emlékét és Krisztus feltámadását hirdeti az utánunk következő nemzedékeknek.

Mindezt egyedül Istené a dicsőség!

Csiha Kálmán: Szeressétek a templomot

**Tudom, sok a gond és a baj, és sokszor nagyon sok a bánat.
Mégis, mégis szeressétek, szeressétek e drága házat:
szeressétek a templomot.**

**Sok értéktelen limlomot elrabolt tőlünk ez az élet.
De légy áldott, hogy meghagyott mi Istenünk, örökre Téged,
és meghagyta a templomot.**

**Szeressétek a templomot, hol Ige szól és szól az ének,
s azoknak, kik el nem jöttek mondjátok el:
kik hisznek, élnek, s Istenben bíznak szüntelen.**

**Mondjátok el: ki hűtelen, s ki hitetlenül gyenge, gyáva,
az Isten szent, nagy seregében azokra nincs szükségünk
máma, csak arra, kiben hit lobog!**

**Igen, lehet, hogy nagy dolog mindent egy lapra tenni fel,
de higgyétek: ha Isten szól, hogy induljunk, hát menni kell
hősen, erősen, biztosan.**

**Lehet, hogy nem jönnek sokan, de aki jön, az itt ne féljen,
annak a szívéen tűz lobogjon, annak a lelke lángban égjen
és mondja el mindenkinek:**

**Van egy hely, ahol nincs hideg, van egy hely, ahol láng lobog,
van egy hely, ahol béke van, van egy hely, ahol szív dobog,
s szeretet árad szüntelen.**

**Ne jöjjön, aki hűtelen, de jöjjön, akinek van hite,
jöjjön boldogan, biztosan, jöjjön Istenhez el ide
az ősök drága templomába.**

**És tegyen hitet itten állva, hogy vérrel, könnyel és imával
és mindenekkel harcra szállva és szembe nézve a halállal
megőrzi ezt a templomot!**

**Sok értéktelen limlomot elrabolt tőlünk ez az élet,
de meghagyta a templomot.
A templomot ne hagyjátok,
a templomot szeressétek!**

Szeressétek a templomot!

Baja Mihály: Ki volt Kálvin János?

*Ki volt Kálvin János? Hogy ki volt tenéked,
Kálvinista népem, te tudom, megérted.
Mikor a hit napja elfogyott egészen,
S halvány gyertyafénnyel pislogott az égen:
Szózatot szavára föltetszett a hajnal,
Megvitt a sötétlet, megküzdött a bajjal.*

*Nálunk is derengett, s csak virradtát vártuk:
Új hit zászlajához lelkesülten álltunk.
Eldobtuk a régit, mi bilincsbe gúzsolt,
Mit bántuk, a pápa akárhogy durúsolt.
Bőjt, kolostor, kámzsa: hiábavalóság!
Élj, s legyen vezéred hit, szeretet, jószág.*

*Mi magunkért ítél majd az Úr felettünk,
Szentek érdemével nincs mit dicsekednünk.
Jézus érdeméért, vére hullásáért,
Eltörli az Úr, mit büntetésül ránk mért.
Csak imádjuk Őt, nem ceremóniával:
Lélek és igazság szent áhítatával.*

*Ő letörli könnyét, kinek könnye csordul,
Míglén vándorutunk pitvarában fordul.
Színe látásával fiává becsültet,
Üdvösségre méltat, és jobbjára ültet.
Hol van ez megírva? A Könyvek Könyvébe,
Ez a mi hitünknek a zsinórmértéke.*

*A Biblia így lett hitünk alapjává,
Örök igazságnak fundamentumává.
Így tanított Kálvin Genfnek városába,
Ez a kálvinizmus igazi summája.
Tisza, Duna tája magyarok hazája:
Így lett magyar vallás Kálvin igazsága.*

*Vészben és viharban négyszáz éve vélünk,
Őseinktől ránk szállt drága örökségünk.
Ünneplő zajában majd ama nagy napnak,
Állítsunk emléket szívünkben a nagyinak.
S kinek kő se jelzi nyugvó pora helyét:
Érezze a sírban a lelkünk melegjét.*

*Üljünk le fohással sírja peremére,
S mondjunk magyar áldást Kálvin nagy nevére!*

Könyörgés Istenre hagyatkozásért

Mindenható Isten!

Messze vagyunk Tőled zárandok utunkon. Ezért azt szeretnéd, hogy mi mindennek ellenére Igéd tanítását követve, a helyes utat válasszuk, s azon maradjunk, hogy aztán végül erről le nem térve, eljussunk Tehozzád.

Kérünk arra, hogy hit által láttasd meg velünk, ami rejtve még, hogy egyedül Rajtad csüngve, s egyedül a Te előrelátásodra hagyatkozva, szilárdan higgyük, hogy gondoskodsz életünkről és üdvösségünkről, aminek következtében mi valóban biztonságban érezzük magunkat.

Mert még ha a legádázabb vihar is tör ránk, mi akkor is teljes nyugalomban maradunk, míg végül az örök és lelki nyugalomhoz eljutunk, amit a mennyekben már elkészítettél számunkra a mi Urunk, Krisztus által. Ámen.

(Kálvin János imádsága)

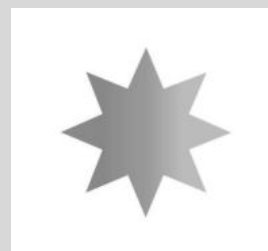
**"A világot teremtő Isten
a Szentírásban
tárja fel önmagát
a számunkra..."**

(Inst. 1.6.1.)

Idézetek Kálvintól

„Soha nincs olyan nyomorult idő,
hogy az ember becsületes ne lehetne.”

„Nincs oly barbár nemzet,
nincs oly elvadult nép, melyben ne lakoznék
az a meggyőződés, hogy van Isten.”

Egyházmegyei elnöksége Szabadszálláson

Bács-Kiskunsági Egyházmegye esperese tartotta meg az esperesi jelentését. Az esperesi jelentés elfogadását követően, szakelőadók számoltak be az egyházmegye éves munkájáról. A beszámolókat a közgyűlés határozatokkal fogadta el, és egyben megfogalmazta a következő időszak feladatait is.

A közgyűlés végén gyülekezetünk a parókia udvarán megterített asztalokhoz hívta meg szeretetvendégségre a közgyűlés tagjait. Köszönjük gyülekezeti tagjainknak, presbitereinknek kétkezi segítő munkáját, a sütemények és egyéb felajánlását. Az uzsonna elfogyasztása mellett a küldöttek beszélgetésekkel folytatták a közös együttlétet.

Áldott alkalom volt ez gyülekezetünk életében. Hálát adunk Istennek azért, hogy szép rendben helyet tudtunk adni a közgyűlés megtartásának, amelyre a rendtartás szerint, majd csak több év múlva kerül sor ismét itt Szabadszálláson!

Holczmann Mihály főgondnok

Népszámlálás Magyarországon

2022. október 1. és november 28. között népszámlálást tartanak Magyarországon. Az állampolgárok a népszámlálás első szakaszában, október 1. és 16. között az erre a célra létrehozott online felületen tölthetik ki a kérdőíveket. A második szakaszban, október 17. és november 20. között a számlálóbiztosok már csak azokat a háztartásokat keresik fel, amelyekben nem töltötték ki online a kérdőívet. Aki valamiért mindkét körből kimaradt, még egy harmadik lehetősége is lesz, november 21. és 28. között települése jegyzőjénél töltheti ki az íveket.

Vannak kérdések, amelyekre kötelező válaszolni, és van, amelyekre csak ajánlott. Utóbbi kategóriába tartozik

a vallásosságra vonatkozó kérdés is. A KSH persze ajánlja, hogy a kitöltő minden kérdésre adjon választ, hiszen így nyerhet teljes képet a társadalom valós helyzetéről. Azoknak, akik szeretnék megjelölni vallásukat, érdemes jelezniük ezt a kérdezőbiztosoknak.

Ha online töltik ki, akkor se mulasszák el véglegesítés előtt ellenőrizni, hogy megválaszolták-e ezt a kérdést: ön REFORMÁTUS?

Sokfélék vagyunk, de összeköt református hitünk. Református gyülekezetünk tagjait különösen bátorítjuk arra, hogy jelöljék be református felekezeti hovatartozásukat a népszámlálási kérdőíven.

Egyházunk átfogó kampányt is indított, amelyben a reformátusság vállalására biztatunk. Ha az ön életében

szerepet játszik a reformátusság, segítse a KSH munkáját azzal, hogy megválaszolja a vallásra vonatkozó kérdést is. A kapott adatok egyházunk és a gyülekezetek számára is fontosak lesznek valamint a társadalomban betöltött helyéről, szerepéről és súlyáról.

További információkat a Népszámlálás hivatalos oldalán találhatnak. Közös érdekünk, hogy segítsük az állam munkáját azzal, hogy megválaszoljuk a vallásra irányuló kérdést és vállaljuk büszkén református hitünket a népszámláláson is.

Ha problémájuk akadna a kitöltéssel, forduljanak bizalommal a helyi gyülekezet tagjaihoz, vagy lelkészükhöz. Minden szabadszállási gyülekezeti tagunknak és családtagjainak megköszönöm segítő együttműködését!

Holczmann Mihály főgondnok, Bács-Kiskunsági Egyházmegye népszámlálási koordinátora

Az óvodások szereplése

Tanévzáró istentisztelet és családi nap a gyülekezetben

Tanévzáró istentisztelet és családi nap volt a református gyülekezetben június 12-én, vasárnap. Pálinkás Gyula és Pálinkásné Balogi Beáta lelkipásztorok ebben a tanévben több mint száz hittanos gyermeket tanítottak az óvodás kortól a konfirmáló fiatalokig heti rendszerességgel nagy odaadással. Októbertől havi rendszerességgel voltak ifjúsági alkalmak

is, amiken harminc-negyven fiatal vett részt. Nagy lelkesedéssel jöttek az ifjak a Bagolyvárba, ahol zenével, énekkel is színesítették a bibliai történetek magyarázatát lelkipásztoraink.

A tanévzárón közreműködött a Szász Póla Református Énekkar is, aminek zenei kíséretét Cserjés Sándorné és Holczmann Mihály citerán, Sipos Péter nagybőgőn, Bartalos Györgyi furulyán, Pálinkás Gyula és Hatos Milán gitáron adta.

Az óvodás és első osztályos gyerekek énekes műsorral örvendeztették meg a gyülekezet tagjait. Ez alkalommal köszönte meg Pálinkásné Balogi Beáta a szolgálattevőknek egész éves munkáját, a gyermekistentiszteletek megtartását.

Istentisztelet után a délelőtt a családi nap programjaival folytatódott, Ferenczy József és Janovicsné Paál Ilona presbiterek játékos vetélkedőre hívták a gyerkőcöket, ahova a szülők is nagy örömmel kapcsolódtak be. Az ebéd a hagyományokhoz híven gulyásleves volt, amit Holczmann Mihály főgondnok és presbiter társai főztek. Ezután Szűcs Sándor sütötte meg a hagyományos kenyérlángosát, ami szintén nagy népszerűségnek örvendett. A program jó hangulatú beszélgetéssel zárult.

Süveges-Holczmann Andrea presbiter

Köszöntő

Nyilvántartásunk szerint a mögöttünk lévő időszakban egy testvérünk ünnepelte a 90. születésnapját.

Kiss Imréné Kozma Mária (Könyves K. u. 8.)

augusztus 25-én töltötte be a 90. életévét. Isten áldása legyen életén, családján!

A következő igével kérünk áldást életére: „*Ne félj, mert én veled vagyok, ne csüggedj, mert én vagyok Istened! Megerősítelek, meg is segítelek, sőt győzelmes jobbommal támogatlak.*” Ámen. (Ézs 41,10)

"Istennek áldása nélkül
sem magunknak,
sem a mi javainknak
jó dolga nem lehet"

Kálvin János:
A keresztyén vallás alapvonalai 143.

Füle Lajos: Ne félj!

Háromszázhatvanhat „Ne félj!”
táplálja bennünk a reményt
a Biblián át... Aki tud
olvasni, minden napra jut
annak ígéret s védelem,
hogy megszűnjék a félelem.

Híd ez, mely mindent átível,
csak hinni kell.

Csak hinni kell!

Napközi Hittantábor 2022.

Idén július 23. és 26. között került sor a református napközi hittantáborra, „*Bibliai szuperhősök*” címmel. Reggel a templomba érkező gyermekek először játékosan megismerkedtek egy bibliai hőssel. Csütörtökön Józsué és Jerikó ostromának a történetét tanultuk meg. Ezután a templomkertben Janovicsné Ilike néni vezetésével reggeli tornán vettünk részt. Majd átvonultunk az imaterembe, ahol immár átmozgatott izmokkal és a történet ismeretével elkezdődött a foglalkozás. A nagyobbak egy feladatsort oldottak meg, a kisebbek pedig színezték. Nem maradt el az éneklés sem. Miután mindenki készen lett, az udvaron szabad foglalkozás volt. Lehetett homokozni, Sipos Peti nyulát simogatni, vagy Gyula bácsival játszani. Ebéd után Szűcsné Kovács Zita nénivel kürtöt készítettünk, majd a mentősök tartottak bemutatót. Az uzsonna elfogyasztásával zártuk a napot.

Pénteken Dávid és Góliát történetével ismerkedtünk meg sok nevetés közepette. A torna után szintén foglalkozás, színezés, kézműveskedés volt. Dél előtt eljött hozzánk Kovács Sándor, a „madarász Sanyi”, aki „Nemszeretem állatok” címmel tartott nekünk egy prezentációt. A bemutató után megmutatta a magával hozott különféle csontokat, tollakat és más természeti értékeket (kígyóbőrt, teknőspáncélt, darutollat, hattyúlábat stb.) Megebédeltünk, majd busszal elmentünk a Honvédséghez, ahol megismerkedtünk annak történetével és Szabadszállás múltjával. Kaptunk ajándékba egy katonai bibliát és egy táboros kitűzőt. Visszaérve játszottunk és meguzsonnáztunk.

Szombaton Gedeon volt a bibliai hősünk. A reggeli torna után a kicsik színezhettek, a nagyobbak pedig kirakhatták az általuk kiszínezett kirakóst. Majd kint az udvaron kezdetét vette a számháború. Habár az idő egy kicsit borongós volt, ez sem állította meg a gyerekeket, hogy vízi csatázzanak. A szülőknél köszönhetően kaptunk vattacukrot, dinnyét, pizzát, jégkrémet, amiért nagyon hálásak voltunk.

Vasárnap megtartottuk a tábor zárását. Elénekeltek a gyülekezetnek azokat az énekeket, amiket megtanultunk. Hiszem, hogy a tábor négy napja sok élménnyel és tudással gazdagította a gyerekeket.

Pálinkás Emma, konfirmadus

Túrmezei Erzsébet: Átragyog-e rajtunk?

Benéz a nap a templomablakon.

**Átragyog a színes ruhájú
tizenkét férfialakon.**

**Tarka foltokat vet a padosorokra,
s a kisfiúra édesanyja mellett.**

**Az nézi egy ideig álmélkodva
a szép mozaik templomablakot,
a tizenkét sugárzó alakot.**

**Aztán kérdez, legrosszabbkor talán.
Megkérdi: „Kik azok, édesanyám?”**

Tart még az igehirdetés.

Édesanyja csak arra figyel.

**S a kis kérdezőt súgva, hirtelen
egyetlen szóval csendesíti el:**

„Keresztények!”

**S hangzik tovább a prédikáció,
szól az orgona, zeng az ének.**

**„Gyerekek!” - vetődik fel hittanórán
néhány nap múlva váratlan a kérdés:**

„Milyen emberek a keresztények?

Ki mondja meg nekem?”

**S a kis csapat nagy igyekezettel
töri a fejét a feleleten.**

Aztán egy kisfiú jelentkezik.

- Tanítója ilyen feleletet

egyhamar újra aligha kap. -

**„A keresztények olyan emberek,
akiken átsüt a nap!”**

Milyen gyermeki, igaz felelet!

**Lehet-e annál drágább feladat,
minthogy rajtad, rajtam, mindegyikünkön
átsüssön-ragyogjon a Nap?!**

Átragyogjon sötét világba,

és beragyogjon sötét szíveket!

Nem, ennél szebb feladat nem lehet!

**Kísérjen hát egyre a kérdés
tovatűnő évek alatt:**

átragyog-e, átsüt-e rajtad,

átragyog-e rajtam a Nap?!

**A hittantábor résztvevői a laktanyában,
a Hunyadi Mátyás Helyőrségi Gyűjtemény előtt**

2022-ben konfirmált fiataljaink

Andrea, Kotmajer István, Kovács Nóra, Kovács Lili, Lőrincz János Tamás, Marton Dominik Ákos, Nyerges László Barna, Parrag Nóra, Parragh Péter, Puskás Lili, Sinkó Gábor, Suba Bence Lóránd, Zsoldos Zsófi.

2022. június 5-én, pünkösdvasárnap, ünnepi istentisztelet keretében tettek konfirmációi fogadalmat fiataljaink, ugyanakkor köszöntöttük az 50 évvel ezelőtt konfirmált testvéreket is, áldást kérve életükre.

Isten áldása legyen a 2022-ben és az 1972-ben konfirmáltak életén, családján, jövőjén, gyülekezeti forgolódásán! (A képeket köszönjük Jánosi Bélának!)

„Légy hű mindhalálig és neked adom az élet koronáját” (Jel 2,10)

Pálinkásné Balogi Beáta lelkipásztor

Konfirmáció gyülekezetünkben

Isten iránti hálával jelentem, hogy 2022-ben 19 fiatal – 11 fiú és 8 leány – készült fel arra, hogy a konfirmációban a szülei és keresztszülei által helyettük tett hitvallást magukévá tegyék és elkötelezzék magukat az Úr Jézus Krisztus követésére:

*Ányos Nóra Márta,
Bajusz Balázs, Borbély Ildikó,
Gombos Zsombor, Gudricza Erik, Hatos Milán, Jakab*

1972-ben, 50 éve konfirmációi fogadalmat tett testvéreink

A Szabadszállási Református Egyházközség Presbitériuma 2022 pünkösdjén

(a képről hiányzik Hajdú István presbiter, valamint

Arany Lajosné, Kovács Gyula és Kovács Zoltán tiszteletbeli presbiterek)

**„Kegyelem és békesség adassék néktek
bőségesen az Istennek és a mi Urunknak,
Jézusnak megismerésében.” (2Pt 1,2)**

Losonczi Léna: Hallod-e?

*Hallod-e, hogy zörget Jézus,
kopog szíved ajtaján?
Bebocsátást kér tetőled
új életed hajnalán.*

*Ajtódat nyitni belülről
lehet csak, ott a kilincs.
Törd fel a zárat, s meglátod,
szabad vagy, hull a bilincs.*

*Nem töri rád soha ajtód,
várja, hogy nyisd ki magad.
Nem küld el bűnöst magától,
hívd be, s szívedbe fogadd!*

*Más lesz az életed útja,
boldog leszel ideleinn.
Szeretet tölti be szíved,
s vár rád a menny odafenn.*

311. dicséret: Csak egyedül a Szentírás

**Csak a hit által, egyedül / Vezet egyetlen út!
Ki bízik rendületlenül, / Az biztos mennybe jut!**

**Csak egyedül a kegyelem, / Mit Urunk ingyen ad:
Átsegít bajban, vészekben, / Nyitott szíveddel várd!**

**Csak egyedül te, Krisztusunk, / Vagy éltető remény.
Reád tekintünk, jó Urunk, / Árassz ránk égi fényt!**

**Csak Istené a dicsőség, / Nem lehet soha más!
Rá tekint az emberiség, / És zeng halleluját!**

Egyéves

a Szász Póla Református Énekkar!

Egyéves évfordulóját ünnepelte a Szász Póla Református Énekkar 2022. október 5-én. Az alkalmat a közös énektanulás után tortával, gyertyával, beszélgetéssel tettük emlékezetesebbé. Az énekkar 2021. október 6-án tartotta első próbáját. A kórust a gyülekezet lelkész házaspárja vezeti és tanítja, míg tagjai nem kizárólag a helyi református közösség tagjai közül kerülnek ki.

Az egyéves születésnapját ünneplő Szász Póla Református Énekkar
(a képen nincs rajta minden kórustag)

jóhangulatúak, és lelkesek. A kóruspróbák nyilvánosak, szerdánként 18 órától a református közösség gyülekezeti termében, az őszi-téli időszakban a Bagolyvárban. Szeretettel hívogatunk: tartozz te is közénk, legyél te is tagja a Szász Póla Énekkarnak, kis közösségünknek, hiszen tudjuk, hogy „Aki énekel, kétszeresen imádkozik!” (Szent Ágoston).

Ambrus Lászlóné énekkari tag

Énekeljünk!

A 311. dicséret alapját képező öt latin hittétel (*Sola Scriptura, Sola fide, Sola gratia, Solus Christus, Soli Deo gloria*) a reformáció idején fogalmazódott meg, mely a reformátorok teológiai látását foglalja össze. Az ének verses feldolgozása 2015-ben született, dallama 1653-ból való.

Istennek hála, 2022. július 15-től a szabadszállási gyülekezetben is bevezettük az új református énekeskönyvet, mely 2021. advent 1. vasárnapjától Református Egyházunk hivatalos énekeskönyve.

A fokozatosság elvét követve több mint fél évünk volt arra, hogy ismerkedjünk az új gyűjteménnyel. Sok éneket megtanultunk belőle alkalomról alkalomra, majd azt követően, hogy a nyár derekán elkezdjük vasárnaponként használni, még három hónapig párhuzamosan használtuk a régi, 1948-ban kiadott énekeskönyvünkkel.

Októbertől azonban már csak az új énekeskönyv van használatban. Minden padon található egy templomi használatra szánt példány. Az iratterjesztésben, valamint a Lelkészi Hivatalban immár két méretben kapható az új énekeskönyv: 2.310.-, illetve 2.100 Ft-os áron. A Csillag Varrókör folyamatosan készít méretben hozzá illő tokokat, ami szintén megvásárolható.

Kívánom, hogy sok áldás legyen új énekeskönyvünk gyülekezeti és otthoni használatán!

Pálinkásné Balogi Beáta lelkipásztor

2022. május 15-én került sor a névadóra, akkor vette fel a kórus, a szabadszállási születésű, református író, és költő, Szász Póla nevét, akinek sok egyházi énekünk fordítását is köszönhetjük.

Egy éve, minden szerdán 18 órakor összejön a kis csapat, hogy nagy odaadással és izgalommal készüljön a gyülekezeti és városi alkalmakra. Ezen a szolgálaton keresztül tesz bizonyosságot az énekkar más emberek előtt Isten szeretetéről, az énekeken keresztül.

Ez alatt az év alatt szinte családként kovácsolódtak össze a tagok, a próbák nagyon

A mai szabadszállásiak és Baksey Sándor -

190 éve született a jeles igehirdető

„Amikor keresztényként nem veszünk tudomást arról, hogyan imádkoztak, éltek és imádták Istent hitben atyáink és anyáink, akkor saját gyökereink életadó erejét tagadjuk meg, egyúttal elvágjuk magunkat azok bölcsességétől, akiknek elméje megújult.”

Ha az érdeklődő olvasók föltennék a kérdést, mivégre is jó nekik a 190 éve született és 107 éve elhunyt Baksey Sándorról olvasni, akkor a rövid választ egy kortárs észak-amerikai konzervatív újságíró, Rod Dreher előbbi mondatával adhatjuk meg.

Persze, nem a mai szabadszállásiak felelősek azért, hogy manapság alig vagy körülményesen (nagyobb gyülekezeti könyvtárban, antikváriumokban) érhetők el Baksey Sándor igehirdetései és irodalmi művei. A kíváncsiság felébresztésére azonban tehetünk kísérletet! Az pedig csak idő kérdése, hogy ismertté váljanak a régi presbitériumi jegyzőkönyvekből a főesperesi látogatásainak szabadszállási epizódjai.

Érdekes, hogy a két kortárs - a Szabadszálláson jól ismert - Szász Károly (1829-1905) és Baksey Sándor (1832-1915) élet-eseményei mennyire eltérőek! Közös náluk a lelkipásztori hivatás, az esperesi, majd püspöki tisztség, a halasi feleség és a szépirodalom. Amíg azonban Szász Károly szinte a fél Magyarországot belakta-járta-dolgozta, addig Baksey Sándor földi életidejének nagy része a Kiskunságban telt.

Születésén (1832. augusztus 1., a baranyai Nagypeterden), valamint az ormánsági meghatározó gyermekéveken és a csurgói elemi iskolán kívül minden a Duna-Tisza közéhez kötötte. Középiskolai és teológiai tanulmányok, s egy évi tanítóskodás Kecskeméten. Hét évi gimnáziumi tanárság és házasságkötés Halason. Lelkipásztori szolgálat négy évig Érsekcsanád, majd 1866 nyarától – haláláig – Kunszentmiklóson. Az akkori – Kiskunlacházától Fülöpszállásig, illetve Érsekcsanádig terjedő – Solti Ref. Egyházmegyében hamar egyházmegyei aljegyzővé, majd alesperessé és 1878-ban főesperessé választották.

Szász Károly lemondása után, utódjaként a Dunamelléki Ref. Egyházkerület püspöki székébe Baksey Sándort választották 1904 januárjában. [Huszonhat évi főesperesi szolgálata alatt tehát járhatott Szabadszálláson.] A püspöki szék sem mozdíthatta őt föl Budapestre, hanem vonat vitte-hozta; így Szőnyi Virág Mihály [püspök: 1757-1790] után, az ő idején másodszor vált püspöki székhelyé Kunszentmiklós!

A nagy református igehirdetők közül ezért Baksey a leginkább a miénk, felső-kiskunságiaké! Békességteremtő alkata, tekintélye miatt is, de nyilván a lelkészi, kurátori kar megfontoltsága okán is, abban az időben a Solti Ref. Egyházmegyét „csendes traktusnak” nevezték, hivatalos szintre emelkedő egyházfegyelmi ügyet alig kellett iktatnia.

Püspöki ideje alatt épült fel az egyházkerületünk Ráday utca 28. szám alatti székháza, benne a teológiával, internátussal, könyvtárral. „Örök világosság, mindenható Erő, mindenütt jelenvaló Szeretet, tiszta Szentség és Igazság!” E szavakkal kezdte 1912-ben püspöki imádságát az épületegyüttes felszentelésekor.

A református egyháznak a Ravasz László, Haypál Benő-féle, huszadik századi nagy igehirdetői előtt Baksey Sándor számított az egyik országos hírv református szónoknak. Egyházi beszédei ugyanis nemcsak mélyek, hanem szépek is voltak! A klasszikus szónoki mesterfogásokat élvezetesen és hatásosan alkalmazta. Ő mondotta a gyászbeszédet pl. Jókai Mór (1904), Szilágyi Dezső miniszterelnök (1901), Szász Károly püspök (1905), Beniczkyé Bajza Lenke irónő ravatalánál. Nagy fájdalma volt, amikor hűséges egyházmegyei és miklósi kurátortársát, Szentkirályi Tóth Ferencet kellett utolsó földi útjára kísérnie.

Alkata, fellépése is méltó volt kimagasló igehirdetői pályájához. [A régebb óta fiatalok tudják, a maiaknak elmondjuk, hogy abban az időben nem volt elektronikus hangosítás, ezért a mégoly nagy templomokat is, mint a szabadszállási, vagy a miklósi, saját torokból és tüdőből kellett betöltenie az igehirdetőnek.]

Baksey Sándor
(Nagypeterd 1832. aug. 1- Kunszentmiklós 1915. június 18.)

Mikszáth Kálmán, irodalmi pályatársa írta róla: „...nemcsak a tolla ékes, nemcsak a neve szépen csengő, hanem a szava is. Megvannak benne a becses tartalom mellett a nagy egyházi szónokok külsőségei is, melyek a népnek jobban imponálnak, azon felül szép ember, derült homlokú, nemes, szelíd tekintetű. Egészséges piros arcát férfias kellem teszi kedvessé. Nem olyan szögletes, mint rendszeren a kálvinista papok; olyan, mint egy előkelő magyar földesúr, és mégis látszik rajta, hogy nem világi ember. De hogy mi az, ami őt a világi embertől megkülönbözteti, az nem szemlélhető, sem meg nem nevezhető, az inkább valami belső lelki kisugárzás.”

Életrajzírója szerint ő „a magyar népnek egyik legélesebb szemű megfigyelője, s biztos kezű rajzolója”. Mikszáth ezt is summázta még róla, hogy „...szelleme is egyetemes és egységes volt. Nem egyoldalú zseni, aki egyik téren csoda, más téren nyomorék. Minden tárgyat egyformán tudott, szeretett; az életet és a világot egészében látta és ábrázolta.”

Örömkre, az igehirdetéseit papírra vetette, ezért a harmincas években Hetessy Kálmán kecskeméti lelkipásztor négy kötetben kiadott ezekből egy válogatást. Ebből a mintegy kétszáz igehirdetésből részletességgel megismerhető sodró erejű igehirdetői személyisége, lelkisége. Prédikációi az Örömmüzenet erejének és ragyogásának felmutatása mellett egy-egy társadalmi-emberi problémát is mélyrehatóan, szemléletesen ábrázolnak. A szószéken gyakran kitekintett kora társadalmi, egyházi gondjaira, melyeket lényeglátóan, gazdag szónoki eszköztárat használva mutatott be. (Igehirdetéseit ezért társadalomtörténeti jelentőségük is.) Ezeket olvasva, megerősödött az az állításunk, hogy az osztrák-magyar kiegyezés (1867) óta máig is, a magyar társadalom nagy sorskérdései lényegében változatlanok - társadalmi rendszerektől, kormányformáktól függetlenül. Pl.: a rohanó idő; a helyes gyermeknevelés módja; a következtelen szülői magatartás; eltávolodás az egyháztól és az egyházas gondolkodástól, templomkerülő presbiterek; politika és egyház viszonya – manapság is közeleti, egyházi fórumok, közösségi oldalak gyakori témái. Éppen ezért Baksay Sándor nem régmúlt idők történelmi érdekessége; hanem mély lelkisége, ragyogó szónoki képességei miatt ma is iránymutató. Példakép, mérce. Egyházi munkái (is) új kiadásért kiáltanak!

Íme, három, beavató részlet igehirdetéseiből: „Ma – az esztendő első napja, újesztendő, újuljunk meg mi is – ma és nem holnap; mert napjaink meg vannak számlálva, egyik pillanattól a másikig már szólítva lehetünk, hogy megjelenjünk Isten széke előtt. Ma és nem holnap, mert minél hátrább veti az ember üdvössége munkáját, annál nehezebb lesz az; a rossz szokás napról-napra megrögzik, láncai rározsdásodnak az akaratra s ez elvesztvén erejét, a lélek mintegy gutaütötten fetreng tehetetlenül. Sohasem lehet ezt a munkát elég jókor kezdeni, amelyben a léleknek újjászületéséről van szó, mert az hosszú és nehéz munka. Ma és nem holnap, mert az öregség – feltéve, hogy az Isten azt megengedi érni, legkevésbé alkalmas az Istenhez térésre, ott már a szokás

második természeté válik, s az istentelen nem egykönnyen lesz istenfélővé, a hitetlen kegyessé. Ma és nem holnap, mert a rögtöni megtérések ritkák és a kegyelemnek azok a nyilai, melyek egyszerre levernek, mint Szent Pált, nagyon ritkák és ilyen csudára számítani halálos vakmerőség, annál is több: Isten-kísértés. Ma és nem holnap. Mert ha az öregség nem alkalmas az Istenhez térésre, még kevésbé alkalmas a halálos ágy. Én csak egyet tudok bizonyosan, aki végső órájában megtért és üdvözült: egy latort. De ennek a latornak mellette volt az, akinek megragadhatta kezét, lábait, keresztjét: de hányadik haldokló az, akinek van ideje, eszmélete annyit is mondani, mint az a lator mondott?” (1911)

„Ne képzeljétek, hogy a vallás egy nehéz és bonyolult tudomány; nem. Ennyi az egész: az ember leborul, az Isten felemeli; az ember megvallja hamisságát, az Isten elfedezi azt kegyelmével. Ez az oly egyszerű, oly világos igazság tündöklök az Újszövetség minden lapján, de ott van az Ószövetségben is, különösen is ezen versben: Monda Dávid Náthánnak: vétkeztem az úr ellen; és monda Náthán Dávidnak: mivelhogy megvallottad, az örökkévaló is eltörölte a te bűnödöt és nem halsz meg. Ímé az egész Evangélium, ímé az egész Biblia: az embernek vallomása és Istennek bocsánata. E kettő, a bűnbánat és a kegyelem össze vannak kapcsolva, mint a kiáltás és a visszhang, mely a kiáltásnak felel. Ha tíz nyelv volna számban s mindegyikkel tíz esztendeig beszélnék, akkor sem mondhatnék mást: Valljátok meg bűneiteket Annak, Aki hű és igaz, hogy azokat megbocsássa.” (1888)

„A bölcs keresztyén nem köti vakbuzgón a templomhoz a maga áhitatoskodását, hanem magános óráit, sőt egész életét is úgy tölti, mintha folytonosan templomban volna, aminthogy ott is van Isten szemei előtt; de nem is kerüli a templomot, hanem – minden alkalmat felhasznál ottani megjelenésével mutatni, hogy ő test szerint is tagja a lelki ország testvéri egyességének.” (1867)

Búcsúznak a püspöki beiktatásán mondott imádságának utolsó mondatával: „Áldd meg azokat, kiknek első helyet ígértél e - mennyei - országban: a szenvedőket, de benned bízókat; a gyászban járókat, de veled járókat; az özvegyeket és árvákat, de tégedet atyjoknak vallókat; a föld öröktelenjeit, kitagadottjait, de szent fiad választottait; lásd meg a betegeket, jelenj meg a haldoklók ágya mellett bátorító erőddel, és az ő hitüket változtasd látássá, reménységüket valósággá, lelkök megszentelődésére, üdvösségére.”

Baksay Sándor élete az Evangélium köré rendezett és sűrített. Életműve tiszta és szép. Evolucionista-materialista szennytől mentes, ma is megismerésre méltó és érdemes! Szépirói, néprajzi írói, műfordítói munkásságáról alkalomadtán, ha helyet kapunk, majd más cikkben írunk.

S ha Rod Dreherrel kezdtük, fejezzük is be vele: „A legjobb módja annak, hogy egy oly céltalan, s tudatlan nemzedéket hozzunk létre, amelyik semmiféle magán túlmutató kötelességérzettel nem rendelkezik, az, ha elveszük tőlük a múltat.”

Dr. Kenyeres Tibor, Kerekegyháza

A hajósi Pincefaluban kincskeresés után

szálláshelyünkről a különböző kirándulóhelyekre, programokra bicajjal tekertünk.

Azt azért nem vállaltuk be, hogy Hajósig kerékpározzunk, odáig elszállították járműveinket vagy akár a szálláshelyünkön, a Zarándokházban bérelhettünk egyet erre a pár napra.

Első napunk az utazás után közös ebédkészítéssel telt, hiszen kicsik és nagyok szorgos kezei készítették a gulyásleves mellé passzoló palacsintát. Az étkezésünk is többnyire felajánlásokból, jószívű adományokból készült. Az érkezés utáni muníció kipakolása után kb. 23 üveg lekvárt „leltározunk”, amit a napok folyamán akár zsűrizhettünk is volna, olyan finomak voltak. Az édesség mellett sorakoztak persze az egyéb - reggelihez, vacsorához – szükséges ételek, amely felajánlásokat ezúton is hálásan köszönünk. Minden nap villásreggelit is fogyaszthattunk, hiszen tojásból is kaptunk bőven. Azt gondoltuk – mint gyakorló anyukák, nagymamák – hogy palacsintából nem lehet eleget sütni, így meg sem álltunk kb. 200-ig. Maradt vacsorára is!

A finom ebéd után a Hajósi Érseki Kastélyhoz sétáltunk át, ahol megcsodálhattuk ezt a gyönyörű, egészen 1998-ig gyermekotthonként funkcionáló épületet, illetve egy időszakosan megtekinthető erdészeti kiállítást. A gyönyörű kastélykertben a hűs fák árnyékában frissülhettünk fel, hiszen aznap is 38 fok közelébe emelkedett a hőmérséklet. A szomszédban lévő Szent Imre Római Katolikus templomot egy kedves gyülekezeti tag mutatta be. A templom nagyságából már rájöttünk, hogy Hajós többségében katolikusok által lakott település.

A lehajló nap jó alkalmat kínált, hogy vacsora előtt egyet tekerjen a csapat a faluban. A nagy meleg után jólesett bejártni a kerékpárokat, mert a következő napon már egy hosszabb túrára készültünk. Az estét rövid áhítattal, közös énekléssel zártuk a szabadban, hiszen a Zarándokház nemcsak belül, de kívül is nagyon szép, rendezett, ahol remek kialakítással szabadtéri programokat is lehet tartani. Idén nyáron nem sok szűnyoggal találkoztunk.... csak Hajóson!

Második reggelünk szokásos elkezdése után Érsekhalmára vettük az irányt, ahol az ottani földvárat tekintettük meg. Az odavezető utat részben kerékpárúton, részben földesúton tettük meg, így a naptej és a por egyvelege megfelelő sminket adott kis csapatunknak.

A földvárat bemutató vezetőnk részletes leírással szolgált annak kialakulásáról, majd, akit nem tántorított el a nagy meleg, íjászkozhatott a domboldalon. Ebédünk az érsekhalmi Tájházban várt minket, ahol kemencében sült finomságokat kínáltak nekünk. A tikkasztó melegben az itt elfogyasztott jégkása többet ért mindennél! A kerékpározások között mindig hagyunk időt a pihenésre is. A Tájház udvarán lévő locsoló alatt szaladgáló gyereksereg kellően lehűthette magát.

Gyülekezeti családi tábor

Hajós, 2022. június 30 – július 3.

Az idei nyár nem fukarkodott a jó időben, több hőhullámban is részesülhettünk. Éppen ilyen trópusi, meleg időt rendeltek nekünk az égiek azon a négy napon, amikor gyülekezetünk apraja-nagyja, kerékpárra pattanva megcélozta Hajós községét.

Az idei évben lelkipásztoraink többgenerációs nyári táborot szerveztek az érdeklődő hittanos gyerekeknek, szülőknek, nagyszülőknek, de bárki csatlakozhatott gyülekezetünk tagjai közül. Összesen 38 fő - gyermekek és felnőttek - töltött el 4 csodálatos napot június végén a megyénkben található Hajós községben. Nemcsak a költséghatékonyság jegyében, kerékpáros kiruccanásnak néztünk elébe, hiszen a

Az egykori érseki kastély lépcsőjén

A délután további részében továbbhajtottunk a hajósi pincefalu felé, ahol kincskereső játék várta a kisebbeket, nagyobbakat. Két csoportban indultunk a kincs felkutatására, közben rejtélyes feladványokat kellett megoldanunk. A gyerekek hihetetlen lelkesedéssel játszottak.

A játék alatt a „műszaki egység” beragasztott két kerékpár kereket, mivel a kerékpárúton egy akácfás mellett tekertünk, így sikerült két defektet kapnunk. Visszaérkezve a Zarándokházhoz mindenkinek jól esett a pihenés. A szabadprogram, vacsora, rövid áhítat után azért még jutott idő és energia egy kis éneklésre, beszélgetésre.

Szombat hajnalra kissé enyhült a nagy meleg, így egészen kellemes, kiránduló időben indultunk el Császártöltésre, a Vörös-mocsár tanösvényhez. Ezen a napon csatlakozott hozzánk Hajós református lelkipásztora, aki vadregényes ösvényeken vezette csapatunkat. Hál' Istennek a császártöltési szúnyogokat sem hagytuk éhezni. Ebédre visszaértünk Hajósra, ahol finom meggyleves és paprikás krumpli várt minket. Délutáni desszertért elbicajoztunk a helyi fagyizóba, majd a falu jól felszerelt kis játszótérén „mini exatlon” műsoron szurkolhattunk a gyermekeknek. Az este kiruccanós programot kínált, mivel azon a szombaton tartották a faluban a Hajósi Népviselet és Tánc Napját. Az utcákon felvonuló hagyományörző csoportok táncos előadását csodálhattuk meg, majd a község terén lévő színpadon megrendezésre kerülő műsorokat tekinthettük meg.

Vasárnap picit tovább hagytuk szundítani a gyerekeket, hiszen csak 11 órakor kezdődött az istentisztelet. Hajós gyülekezetének szép, igényes kis temploma van, ahol nagyon jó volt Isten igéjét hallgatni. A gyülekezeti tagok kedvesen fogadtak bennünket, amit mi néhány dal eléneklésével köszöntünk meg. Az esti közös éneklések alkalmával kialakult egy kis repertoár, amit szívesen énekelünk.

A templomból visszafele ballagva már sajnáltuk, hogy eltelt ez a néhány nap, hiszen az ebéd elfogyasztása után elindultunk hazafelé. Hálásak lehetünk Istennek, hogy baleset- és betegségmentesen telt a táborozás, még a nagy meleg ellenére is. Minden szülő büszke lehet a gyermekére, mert egyetértésben, együttműködve teltek napjaink, sok nevetéssel, játékkal, beszélgetéssel.

Minden táborozó nevében szeretném megköszönni lelkipásztorainknak a kitűnő szervezést, főgondnok úrnak és feleségének a finom ételeket, szülőtársaimnak a gyermekek iránt való gondoskodást, odafigyelést, a szülőknek, segítőknek a rengeteg felajánlást, szállításban, utazásban való segítséget.

Ez a tábor nagyon jó alkalmat kínált arra, hogy gyermekeink kapcsolódjanak gyülekezetünk életéhez, hogy a felnőttek is feltölthessenek a dolgos mindennapok mellett, Isten igéjét hallgatva, egy igazán jó közösségben.

Bognár-Kovács Éva presbiter

Tóth Péter Lóránt versvándor előadása

Tóth Péter Lóránt versvándor előadásán vehettek részt azok, akik 2022. szeptember 5-én ellátogattak a Szabadszállási Református Egyházközség gyülekezeti termébe.

A „Toldi írójához elküldöm lelkemet...”- képek Petőfi Sándor és Arany János barátságáról című előadásban levelezések, versek, visszaemlékezések, legendás történetek repítették vissza a hallgatóságot a magyar irodalom legrövidebb ideig tartó, de legmélyebb barátságába.

A tűz és a víz találkozása, akik nem kioltották egymást, hanem segítettek, támogatták a másikat a Parnasszusra vezető úton. Humor és mában ható gondolatok költészetről, „verscsinálásról”, tiszteletről, megbecsülésről és hazaszeretetről.

Süveges-Holczmann Andrea presbiter

A Vörös-mocsár tanösvényénél

55 éves házassági évfordulót ünneplők

gyülekezet és a presbitérium az évfordulót ünneplő házaspárokat. Huszonhét pár adott hálát a házastársért, a közös útért, a családjáért, a megnyert küzdelmekért, megélt szeretetért, megbocsátásért, Isten gondviseléséért.

A házasság áldott és szent dolog. A szerelem boldogságában kezdődik, úgy, ahogyan Petőfi írja versében: „*A szerelem, a szerelem, a szerelem sötét verem; Beleestem, benne vagyok, nem láthatok, nem hallhatok.*” Szép dolog, amikor egy nő, „igazi” nő akar lenni, olyan, aki menyasszonyként oda akar állni az úrasztalához, hogy neki igazi férfi legyen az oldalán, aki örök hűséget, és nem néhány évi partnerséget ajándékozik. Igent mond az élet végéig tartó közös küzdelemre. Ugyanilyen szép dolog, amikor a férfi „igazi” férfi akar lenni, azaz vágyik arra, hogy a nőt, akit szeret, holtáig védelmezze, óvja, szeresse.

A Biblia Isten ajándékának tekinti a szerelmet. A legszebb emberi érzés fogalmazódik meg a fenti igében: „*Tegyél engem, mint egy pecsétet a te szívedre*” (Énekek éneke 8,6) - kéri szerelmét a szerelmes.

Fontos szerepe van a mindennapi életben a pecsétnek. Régen egy királyi levelet, szerződést, katonai parancsot a király pecsétje hitelesített. De tudjuk, hogy a hétköznapi élet hivatalos iratain, bizonyítványokon, diplomán, hivatalos leveleken ott van az aláírás mellett a bélyegző, a pecsét, mert ezáltal hiteles.

45 éves házassági évfordulót ünneplők

Megilletődve hallgattuk Radnóti Miklós: „*Két karodban*” című versét, amelyet megzenésítve adott elő Bajusz Gábor és felesége, Bajuszné Karakas Tünde, akik szívmengető módon adtak hálát Istennek a házasságuk megáldásáért.

Házaspárok köszöntése

„Tegy engem, mint pecsétet a szívedre, mint pecsétet a karodra! Bizony, erős a szerelem, mint a halál, legyőzhetetlen a szenvedély, akár a sír. Úgy lobog, mint a lobogó tűz, mint az Úrnak lángja.” (Énekek Éneke 8,6)

Gyülekezetünk ünnepi hálaadó istentiszteletre hívja minden év augusztus hónapjában azokat a házaspárokat, akik a 25., 30., 35., 40., 45., 50. és 55. éves (vagy esetleg 60., 65.) házassági évfordulójukat ünneplik. Ebben az évben augusztus 28-án köszöntötte a

Aranylakodalmat ünneplők

Isten áldásával és jelenlétével lesz hiteles a házasságunk. Nem csupán az ifjúkori hevület boldog eufóriájának megvakító örömet kapjuk a kegyelmes Istentől, megváltó Urunktól, hanem az Ő élethosszig tartó áldását, biztonságot jelentő közelségét. A házasságban megjelenik Krisztus és a keresztyén nép kapcsolata. Az asszony az egyházat személyesíti meg, a férj pedig Jézus Krisztust.

Hiszem, hogy az a huszonhét házaspár, akik megismerkedésük óta az elmúlt évtizedekben hűséggel szerették egymást, áldott példát mutatnak az ifjúságnak, értékes példaként ragyognak gyermekeik előtt. Ezért volt meghatározó, ahogyan az unokák nevében Süveges Olívia és Süveges Emma verssel köszöntötték az ünneplő házaspárokat, köztük nagyszüleiket, majd a gyerekek nevében Kovács Nóra és Kovács Lili tolmácsolta az ünneplő házaspároknak - köztük drága szüleiknek is - a hálaadás szavait.

40 éves házassági évfordulót ünneplők

Ezután Holczmann Mihály főgondnok úr köszöntötte az ünneplő házaspárokat, akiket egy-egy bibliai igével, majd virággal és könyvvel ajándékoztunk meg. Az ünnepeltek ragyogó, olykor könnytől elhomályosult szemében valóban megjelent a hála azért, hogy az a régen kért áldás újra és újra friss maradhatott Isten szeretete által.

Adja a mindenható Isten, hogy sok szép házasság és boldog család tudjon bizonyoságot tenni Isten szeretetéről. Legyen minden házasság az Isten által elpecsételve. Ő kísérelje lépteiket, adjon hatalmas lehetőségeket, erőt, és hitet minden házaspár számára. Legyen ebben útmutató az, amivel Pál apostol int a hívő keresztyéneket: „Feddhetetlenek és romlatlanok legyetek, Isten hibátlan gyermekei az elfordult és elfajult nemzedékben, akik között ragyogtok, mint

csillagok a világban!” (Fil 2,15)

Pállinkás Gyula lelkipásztor

35 éves házassági évfordulót ünneplők

„Minden
dolgotok
szeretettelben
menjen
végbe!”
Ámen.

(1Kor
16,14)

30 éves házassági évfordulót ünneplők

Ezüstlakodalmat ünneplők

„Egymás terhét
hordozzátok: és
így töltsétek be a
Krisztus
törvényét.”
Ámen.

(Gal 6,2)

Házassági áldás

Áldd meg, Uram, mindazokat, akik a házasság szent, szerelmes szövetségében élnek. Áldd meg áldozatvállalásaikat, áldd meg testüket, lelküket, szándékaikat, hogy egymáshoz feltétel nélkül ragaszkodjanak. Tedd erőssé a kezüket, amellyel egymás kezét fogják, tedd gyöngéddé a szívüket, amelyben egymást hordozzák, tedd egyenessé a gondolataikat és tetteiket, amelyekkel egymást gyarapítják. Tedd házaseletüket példává a felnövekvő nemzedékek számára. Vezesd őket, Uram, hogy mindig az általad kijelölt úton járjanak. Bátorítsd őket, hogy hozzád és egymáshoz mindhaláláig hűségesek maradjanak, s majdan elnyerhessék tőled az élet koronáját. Ámen.

Tiszakóródon, a Túr-Bukónál

fős csapat a nagy útra.

Első igazi szatmári megállónk Kocsordon volt, ahol Nt. Szalay Kont esperes úr köszöntött bennünket a gyönyörűen felújított, régi parókia épületében. A szeretetteljes fogadtatás és a kitűnő szatmári pálinka feledtette velünk az út fáradalmait, melynek itt még nem volt vége, hisz szállásunk Tiszabecsen, a Vidám Delfin Vízibázison volt.

Másnap a szatmári körtúra Túrístvándiban kezdődött, melyet Móricz Zsigmond „jellemformáló kohónak” nevezett. Itt található Szabolcs-Szatmár-Bereg megye egyik gyöngyszeme, a túristvándi vízimalom, melynek méretét és szerkezetét tekintve nincs párja Európában. A malmot 1315-ben említik először a Kölcsy-Kende család levéltári anyagai, de elképzelhető, hogy már előbb is létezett a helyén egy korábbi építmény. A ma is működő malmot Mária Terézia korához kötik. A műemlék ma múzeumként és bemutatóhelyként szolgál az Öreg Túron. Utolsó felújítására 1995 és 1998 között került sor.

Szatmárcséken folytattuk kirándulásunkat, melynek egyik nevezetessége a népi csónakos, fejfás temető. A körülbelül 600, ember magasságú, stilizált emberfejet vagy csónakban fekvő embert szimbolizáló sötét fejfával benépesített sírkert egyedülálló látványt nyújt. Ez a temetkezési mód ma is él, 2022-ben elhunytánál is találtunk ilyen sírt. Természetesen, ha Szatmárcseke, akkor Kölcsy Ferenc, hisz életműve nagy részét itt alkotta. 1823. január 22-én ezen a helyen tett pontot a Himnusz végére, mely Erkel Ferenc zenéjével a nemzet himnusza, imádsága lett, s itt írta szellemi végrendeletét, a Parainesist, Kölcsy Kálmánhoz. Főhajtással tiszteltük sírja előtt.

A túristvándi vízimalom előtt

Kölcsy Ferenc sírjánál a szatmárcsekei temetőben

„Ott, hol a Kis Túr siet beléje”... - ott is jártunk

Az őszi gyülekezeti kirándulásunkat lelkipásztoraink, Nt. Pálkásné Balogi Beáta és Nt. Pálkás Gyula Magyarország legkeletibb csücskébe, Szatmárba szervezték, arra a helyre, ahol előző szolgálati helyük volt, ahonnan Szabadszállásra jöttek.

2022. szeptember 23-án két kis busszal – melyeket Szalontai Bálint és Holczmann Mihály főgondnok úr vezetett - indult el a 28

Kölcsy és Móricz után következzen a mi földünk szülötte, Petőfi, aki természetesen Szatmárban is járt, többek között Nagyarban, ahol emlékpark őrzi látogatását. A hagyomány szerint 1847-ben, az ottani kocsányos tölgy alatt írta meg A Tisza című versét. Sajnos a 6 méteres törzsű, 25 méter magas, hatalmas fát számos villámcsapás érte. Most a csonkjá látható és egy magról kelt tölgy viszi tovább Petőfi és a Tisza kapcsolatának emlékét. Ez a Petőfi fája. Költőnkre emlékezve Nt. asszonytól meghallgattuk a Tisza című verset. A Kárpát-medence sok települése ültetett itt Petőfi-émlékfát a Luby Társasággal karöltve, mint például Dömsöd.

Innen folytattuk utunkat a Fülesden elfogyasztott ebéd után Szatmár délkeleti régiójában egy olyan faluba, mely nincs. Neve: Nagygéc.

1970 májusában a Szamos kilépett medréből hatalmas árvíz okozva, szinte mindent elöntött. A természeti csapás majdnem az egész falut elpusztította, csak néhány ház és a templom maradt meg csúnyán megrongálódva. A lakókat – 749 főt – ki kellett telepíteni, s mivel árvízvédelmi okból nem lehetett újjáépíteni, a falu egy csapásra elnéptelenedett.

A településen az egykori lakosok és leszármazottaik a csengeri önkormányzattal karöltve 2010-ben emlékparkot hoztak létre, ahol egy nagy emlékmű kapott helyet hét fehér oszloppal a falu nevével. 200 kisebb emlékoszlop a Kárpát-medence településeinek üzenetét tartalmazza, köztük Szabadszállását is, mely egy Lukianosztól vett idézet: „Az ember életében a két legfontosabb úr a remény és a félelem.” Az emlékparkban őshonos kárpát-medencei gyümölcsfák ligetében alma és körtefák terméseiből lakmározhattunk. A

A nagygyéci emlékparkban

Megmaradás Templomát 2014-ben újították fel a műemlékvédők szoros felügyelete mellett. A park Makovecz Imre által megalkotott, 20 méter magas, öttornyú, angyalszárnyú, fából készült kilátója igazi építészeti kuriózum. A magyar-román határ mellett, a Szamos partján fekvő Csengersimán, a falu büszkeségét, a református templomot látogattuk meg, mely a 13. században épülhetett román stílusban. Műemléki helyreállítása 2000-ben fejeződött be. Különlegessége egyszerűségében rejlik. Berendezései faragottak, festettek, a népies barokk jegyeit viselik.

A látni- és tudnivalókban bővelkedő nap után visszatértünk tiszabecsi szállásunkra. A bőséges, finom vacsora után Nt. úr javasolta, hogy tegyünk egy „20 perces” sétát a töltesen, hogy megnézzük az újonnan épített vész tározót és a hozzá tartozó zsilipet. Tanácsát megfogadva elindultunk.

Mentünk, mentünk..... Besötétedett. Amikor a csüggedés kezdett erőt venni rajtunk, erős fénysugár tűnt fel. Hála Istennek, hazafelé lehet velük stoppolni. De nem!!!! Rendőrautó volt, igazoltatás (jó, hogy erre felkészültünk), szemből másik rendőrautó!!!!. Mindent rendben találtak, de visszafelé is gyalog kellett megtenni az utat. Hiába, nem vagyunk szokva a határmenti település rendjéhez, hisz itt a Tisza túlsó partja már Ukrajna.

Másnap láttuk a falu iskoláját is, ahova azokat az adományokat szállították Nagytiszteleű úrék, amelyet a mi gyülekezetünk küldött az ukrainai háború menekültjeinek megsegítésére.

Kirándulásunk záró napján Tiszacsécsére, Móríc Zsigmond „tündérszigetére” látogattunk. Megnéztük szülőházát, ahol gyermekkorát töltötte (bölcsője, görbe botja eredeti). Végig sétáltunk a Móríc-émlékparkon, mely padokkal, sétányokkal tarkított, ahol oszlopokra szerelt, régi hangtölcsérekön keresztül hallhatók az író által átköltött zsoltárok kiváló színművészeink tolmácsolásában.

Milotai vendéglátóinkkal az imaház előtt

gyülekezetnek. Reméljük, lesz alkalmunk viszonzni kedvességüket.

Hazafelé Nyírbátorban álltunk meg, ahol a Báthori Várkastély és Panoptikumban a Báthori család korát és legendáit láttuk öt életképben, 45 élethű emberalakokkal. Báthori István volt a 15. században épülő református templom építtetője is, mely egyetlen hatalmas teremből áll csodálatos akusztikával. Nem véletlen, hogy az ország egyik leglátogatottabb műemléke. Elvászthatatlan része a mellette álló 30 méter magas 1640-ben erdélyi mintára készült harangtorony.

A kirándulás befejeztével haza indultunk. A buszon a jól „összerázódott” csapat folytatta a Milotán megkezdett éneklést népdalokkal, magyar nótákkal, míg aztán a fáradtság elcsendesítette a társaságot. Hálásan köszönjük Nagytiszteleű úréknak, hogy Magyarország újabb tájegységét és egy újabb gyülekezetét ismerhettük meg.

Deliné Gurmai Zsuzsanna presbiter

Sok szatmári település sok látnivalója után érkeztünk Milotára. Először református istentisztelet részesei lehettünk, ahol Nt. Sipos Péter István hirdetett ígét, ezután az igazi szatmári vendégszeretettel ismerkedtünk meg. A gyülekezet tagjai elláttak bennünket minden jóval, finom pálinkával, ebéddel – szabolcsi kötött tészta levesssel, szatmári töltött káposztával, finomabbnál finomabb süteményekkel – de az igazi desszert a Berhész István vezette milotai népdalkör éneke és zenéje volt.

Köszönjük a szíves vendéglátást Paládi László főgondnok úrnak és a

MAGYAROK KENYERE 15 MILLIÓ BÚZASZEM

ADOMÁNYOZÓ LEVÉL

A Magyarok Kenyere Alapítvány,
a Nemzeti Agrárgazdasági Kamara (NAK) és
a Magyar Gazdakörök és Gazdszövetkezetek Szövetsége (MAGOSZ) és a
Szabadszállási Gazdakör
a Magyarok Kenyere – 15 millió búzaszem program keretében összegyűjtött búzából
460 kg lisztet adományoz
Szabadszállási Református Egyházközség
részére
Bízunk abban, hogy a magyar gazdák adománya hozzájárul
a kedvezményezettek napi ételmezéséhez, illetve életminőségük javításához.

Gyórfi Balázs
a NAK elnöke

Jakab István
a MAGOSZ elnöke

Rittlinger József
a Magyarok Kenyere Alapítvány elnöke

Lisztadomány gyűlekezetünknek

Örömmel számolok be arról, hogy 2022. október 8-án részt vehettem ÁGOTA Falván a Magyarok Kenyere – 15 millió búzaszem programjának adományozó ünnepségén, mivel a Szabadszállási Református Egyházközség is a kedvezményezettek között volt.

Gáspár Ferenc átadja az adományozó levelet

gyermekek ezreit gondozzák, esélyt adva számukra egy boldogabb életre.

A rendezvényt megtisztelte jelenlétével Jakab István, az Országgyűlés Alelnöke, a Magosz elnöke, valamint dr. Salacz László országgyűlési képviselő is.

A Szent Ágota Gyermekvédelmi Szolgáltató ellátottjai mellett egyházak is részesültek a gazdák adományában. A szabadszállási és a dunavecsei gazdakör jóvoltából a szabadszállási reformátusok 460 kg, a dunavecsei katolikusok 300 kg lisztadományt kaptak. Az adományozó leveleket Gáspár Ferenc presbiter testvérünk, a Nemzeti Agrárgazdasági Kamara Bács-Kiskun Megyei Szervezetének elnöke és Borbély István, a dunavecsei Helyi Gazdakör Egyesület elnöke adta át.

A lisztadományt Vass Huba Zoltán római katolikus esperes szentelte meg, én magam pedig igei köszöntőt és áldást mondtam. Az ünnepséget szépen keretbe foglalta a Szent Ágota Gyermekvédelmi Szolgáltató gyermekeinek tánca és versmondása.

Az adományt gyülekezetünk nevében hálásan köszönjük! Kiosztásának módjáról a Szabadszállási Református Egyházközség Presbitériuma dönt majd.

Reményik Sándor: Mindennapi kenyér

*Amit én álmodom:
Nem fényűzés, nem fűszer, csemege,
Amit én álmodom:*

*Egy nép szájában betevő falat.
Kenyér vagyok, mindennapi kenyér,
Lelki kenyér az éhező szíveknek,
Asztaláldás mindenki asztalán.*

*Kenyér vagyok, mindennapi kenyér,
Nem cifraság a szűrőn,
Nem sujtás a magyarkán,
Nem hívságos ünnepi lobogó
Kenyér vagyok, mindennapi kenyér,
Nem pompázom, de szükséges vagyok.*

*Kenyér vagyok, mindennapi kenyér,
Ha tollat fogok: kenyeret szelek.
Kellek, tudom. Kellek nap-nap után,
Kellek, tudom. De nem vagyok hiú,
Lehet magára hiú a kenyér?
Csak boldog lehet, hogy megérte ezt.
Kellek: ezt megérteni egyszerű,
És - nincs tovább.*

*Az álom néha kemény, keserű,
Kérges, barna, mint sokszor a kenyér,
De benne van az újrakezdés magja,
De benne van a harchoz új erő, -
De benne van az élet.*

1920

A Magyarok Kenyere – 15 millió búzaszem program 12 évvel ezelőtt indult a gazdák példamutató összefogásának eredményeként.

Idén megyénkben 31 tonna búza gyűlt

össze a gazdák adakozása folytán, ami a hatalmas károkat okozó aszály ellenére éppen duplája a tavalyi mennyiségnek. A programhoz közel 200 gazda és szervezet járult hozzá.

Az adományozó ünnepség ÁGOTA Falván volt. Jól tudjuk, hogy a Szent Ágota Gyermekvédelmi Szolgáltatóban

Pálinskásné Balogi Beáta lelkipásztor

Idősek köszöntése gyülekezetünkben

A 4. osztályos hittanos gyermekek köszöntője

hittanos gyermekek is megajándékoztak bennünket egy kis műsorral. Énekek és versek hangzottak el gitárkísérettel. Megható volt a kedvességük, ahogy énekeltek, és elmondták a verseket. Erősítésként a lelkészházaspár is segítette őket. Néhányan meg is könnyezték a műsorukat.

Majd az igehirdetés következett. Itt hangzott el, hogy az ENSZ közgyűlése 1991-ben nyilvánította október 1-jét az idősek világnapjává. Ettől kezdve ünnepeljük október 1-jén a 65 éven felülieket. A hirdetések után az egyház minden 65 év feletti hívét, aki elfogadta a meghívást, meghívta vendéglátásra a gyülekezeti terembe. Néhányan már sejtették, hogy folytatódik a műsor. Először Nt. Pálincás Gyula lelképásztor felkérte a főgondnok urat, hogy köszöntse a jelen lévő időseket, majd következett a műsor.

Először én szavaltam, elmondtam Aranyosi Ervin: A jó Isten szeret című versét. Ezután a „Sakál Vokál” olyan régi sanzonokkal, slágerekkel hozta lázba a hallgatóságot, mint a „Szeressük egymást, gyerekek!”. Mi az énekesekkel együtt harsogtuk a dalokat. Ezután még jó néhány magyar nóta és népdal hangzott el zenei kísérettel, amiket a hálás közönség szintén együtt énekelt a szereplőkkel.

Ezt követően finom gulyáslevest szolgáltak fel, majd finomabbnál finomabb süteményekkel traktáltak bennünket. Kávét, italt és üdítőt is volt a menüben. Senki sem maradt éhen, sem szomjan, ugyanis a szorgos asszonytársak figyelték, hol van szükség pótlásra, akár leves, sütemény, vagy innivaló tekintetében.

Nagy örömünkre szolgál, hogy békében, szeretetben, kedves és barátságos beszélgetésekben zajlott le az ünnepség. Hálát adunk Isten kegyelmének, mellyel körülölelt bennünket ezen a napon. Hálás szívvel köszönjük a nagytiszteletű lelkészházaspárnak, főgondnok úrnak, a presbitériumnak az alkalom megszervezését, asszonytestvéreimnek a finomabbnál finomabb süteményeket, valamint a szereplők szolgálatát.

Sztupákné Pásztor Anna gyülekezeti tag

Idősek imája

*Te adj erőt, hogy bízni tudjak
Ha megbánnak, ne zokogjak.*

*Te add meg, hogy eltűrjenek,
Hogy hibáimmal is szeressenek.*

*Te erősítsd meg erőtlenségem,
Hogy hősként vigyem a keresztem.
Te légy árvaságom erős támasza,
Tudom, Te vagy a gyöngék gyámola.*

*Te őrizd meg gyengülő eszem,
Hogy életem nagy teher ne legyen.
Ó adj azoknak szeretetet
A kiknek én adtam életet.*

*Legyen szívükben jóság, irgalom,
Öregségemet értő szánalom.
Áldd, őrizd őket, édes Jézusom,
Hogy találkozzunk Nálad egykoron.
Vezess, erősíts, oltalmaz,
A végső órában irgalmaz!
Ámen.*

Köszöntő öregek napjára

Múlik az idő, ősre jár, de fénylik még a napsugár.

Aranyat szór és meleget: örüljenek az öregek.

Az őszi is szép lehet, kívánunk hosszú életet.

Maradjatok még itt nekünk – jövőre újra eljövünk!

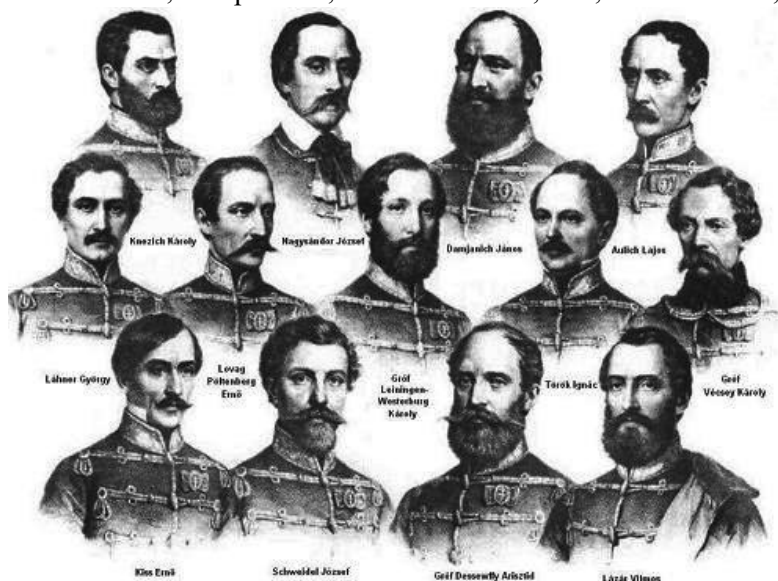
Kisköri bibliaóra volt Solton

Október 6-án este 18 órai kezdettel „kisköri” bibliaórán vettek részt a gyülekezetünk tagjai. Ezen az alkalmon folytatódott a már korábban megkezdett Ószövetségből vett igeszakaszok feldolgozása. A bibliaórán Nt. Szanyi Ferenc apostagi lelkipásztor hirdette az ígét 2Mózes 20,12, azaz az V. parancsolat alapján: „Tiszteld apádat és anyádat, hogy hosszú ideig élhess azon a földön, amelyet Istened, az Úr ad neked!”

Az igemagyarázat után imaközösséget tartottunk, melynek keretében hangos imádsággal fohászkodtak az alkalom résztvevői. Az igemagyarázatra és az imádságokra a kisköri gyülekezet mintegy 40 jelenlévő tagja válaszolt az új énekeskönyvből vett 675., 287., 472., valamint a 282. számú énekekkel.

Az alkalom végén Nt. Magyar Csanád hirdette, hogy a következő kisköri bibliaóra Fülöpszálláson lesz november 3-án 18 órai kezdettel. Az igehirdetés témája a VI. parancsolat lesz Nt. Pintér Gyula kunszentmiklósi lelkipásztor szolgálatával. Erre az alkalomra is szeretettel hívta a Solti Lelkészi Kiskör gyülekezeteinek tagjait: Apostag, Dunavecse, Fülöpszállás, Kunszentmiklós, Solt, Szabadszállás, Szalkszentmárton, Tass településekről.

Holczmann Mihály főgondnok

A tizenhárom aradi vértanú

Lajkó Gábor: Októberi estén...

Hullik a falevél októberi fákról.
Riadt madár repül, elszakad az ágtól.
Ködfelhő közeleg, nehezől a tájra,
októberi estén ég a mécses lángja.

Szél süvít fagyosan, fejfákat keresve,
hol hősök nyugszanak régen eltemetve.
Életük áldozták harcokban bátran,
nem élhettek rabként ebben a hazában.

Októberi estén lengett lyukas zászló.
Egyé vált a tömeg, szabadságra vágyó.
Házaknak faláról vörös csillag hullott.
Októberi estén ledőltek a szobrok.

Corvin közí srácok vakmerően álltak,
hogyha jöttek tankok, bizony, nem hátráltak.
Fegyverek ropogtak, golyók süvítettek,
októberi estén sietve temettek.

Októberi estén nem feledjük őket,
emlékük örizzük, értük gyertyák égnek.
Lehajtvá fejünket, most is némán állunk.
Elcsendesül minden, nyugodt legyen álmuk!

Vécsey Károly és Solt

Gróf hernádvécsei és hajnásckői Vécsey Károly honvéd vezérőrnagy, az aradi vértanúk egyike (1803. november 24. Rzecznów – 1849. október 6. Arad).

Vécsey Károly ifjúkorának nyarait a solti Vécsey-kastélyban töltötte.
A kastély ma könyvtárnak ad otthont.

Lévay József:

Az aradi tizenhárom balladája

Jaj, de búsan süt az őszi nap sugára
az aradi várbörtönnek ablakára,
szánja azt a tizenhárom magyar vitézt,
ki a tömlőc fenekén a halálra kész.

Elítélték sorban mind a tizenhármát,
szóttek-fontak a nyakukba ezer vádat,
elnevezték felségsértő pártutóknak,
mert a magyar szabadságért harcra keltek.

Uram Isten, az ítélet akasztófa,
mintha rablók, útonállók lettek volna,
mintha méltók nem volnának egy lövetre,
katonákhoz, férfiakhoz illő végre.

Aradi vár, aradi vár, halál völgye,
tizenhárom magyar vitéz temetője,
I: viruljanak sírjaikon vérvirágok,
felejthetetlen légyen az ő haláluk. :I

Leiningen gróf, Damjanich János, Kiss,
Poeltenberg, Láhner, Lázár Vilmos, Aulich,
Knezić, Nagysándor, Schweidel, Török,
Dessewffy, gróf Vécsey

– Éljen a magyar szabadság, éljen a haza!

1861

Lecke a vadludaktól

Őszintén megvallom, engem mindig csodálattal tölt el az ősszel megérkező vadludak vonulása. Szeretem nézni, ahogyan fegyelmezetten repülnek - a sötétben vonulva gágogó hangot is adva -, vagy ahogyan gyülekeznek a lacák körül. Tudom, hogy időnként sok kárt és bosszúságot okoznak ezek a jóságok, de mégis van valami rendkívüli minden évben az ő érkezésükben, és itt tartózkodásukban.

Nils Holgersson, a svéd kisfiút gondolom, nem kell bemutatnom. Gyerekként sokunk kedvence volt. A mese szerint 14 éves korában sorozatos rosszalkodásai, gonoszkodásai miatt büntetésül törpévé varázsolta egy házi manó, melynek eredményeképp kb. 20 cm-esre zsugorodott, és megértette az állatok nyelvét. Miután törpe lett, március 20-án

vasárnap az északra tartó vadludak társaságában útnak eredt a házi lúddal, Mártonnal. Az útja során eljut egészen Lappföldre, majd visszatér szülőházához.

Útközben rengeteg kalandba keveredik, és mindeközben jól megtanulja, hogy mi a barátság, a segítőkészség, az összetartás. A hosszú hónapok alatt nagyon sok jót tesz, sok mindenkinek segítségére lesz, ezért a manó úgy dönt, hogy visszavarázsolja eredeti méretére.

Régen, amikor egy-egy alkalommal néztem a gyerekekkel ezt a régi mesét, sokszor eszembe jutott, de Szabadszállásra költözésünk után az őszi-téli időszakokban még gyakrabban bevillant az a vadludakról szóló tanulságos történet, ami nagyon elgondolkodtató lehet mindannyiunk számára ebben a rohanó, önző, önmagát istenítő XXI. században. Olvassuk figyelmesen, és gondolkozzunk el rajta!

„Gondolkoztál már azon, hogy miért repülnek V-alakban a vadludak? Amikor egy-egy madár suhint egyet a szárnyával, az felhajtóerőt képez az őt követő madár számára. Minden egyes madár szárnycsapása a következő madár számára olyan légmozgást teremt, amely emelő hatású. Egy V-alakban repülő egész csapat - legkevesebb 71 %-kal hosszabb utat tud megtenni, mintha az egyes madarak egyedül vagy párban repülnének. Ha egy vadlúd kiesik a csapatból, azonnal megéri a légellenállást, hirtelen úgy tűnik neki, mintha mázsás súly húzná lefelé, ezért gyorsan visszatér a helyére, hogy újra támaszkodhasson a többiek szárnycsapásának erejére.

Csakúgy, mint a ludak, azok az emberek, akik azonos irányba tartanak és közösséget alkotnak, gyorsabban jutnak el céljukhoz, mint azok, akik teljesen egyedül próbálják meg azt. Ha a vezérlúd elfárad, hátra repül, és egy másik foglalja el a helyét az élen, a V-csúcán.

Ha az embereknek lenne annyi józan eszük, mint a ludaknak, rájönnének, hogy a sikerük egyértelműen a közös munkájukon múlik, felváltva vállalva a munka nehezét és osztva a vezetés terheit. A hátul repülő ludak hangos gágogással bátorítják az elsőket a sebesség növelésére. Fontos, hogy a mi hátulról jövő „gágogásunk” bátorító legyen az előttünk haladóknak, különben csak „gágogás” marad. A közösség nem létezhet szurkolók nélkül, és fontos, hogy a gágogás biztató legyen. Csapatszellemük példakép lehetne az emberek számára is, pedig sokan csak „legyintenek”: ugyan, „ezek csak libák!” Igen, de összetartozásuk utánoszható (lenne)!

Ha egy vadlibát meglőnek, megsebesül vagy megbetegszik, két társa leszáll vele a V-alakzathoz, és követi, hogy védelmet nyújthasson számára. Addig maradnak vele, amíg az erőre kap, és újra repülni tud, vagy amíg elpusztul. A libák ezután visszatérnek - vagy hármában, vagy már csak kettesben -, hogy beérjék saját alakzatukat, vagy csatlakozzanak egy másik közösséghez, amíg el nem érik a sajátjukat.

Bárcsak mi is ennyire önfeláldozók lennénk, hogy érdemesek lehessünk ilyen barátokra, akik a szükségben mellettünk állnak. Ha annyi együttérzés lenne bennünk, mint a vadlibákban, átsegítenénk egymást a nehéz időkön, ahogyan ők teszik.

Nem kell tudósnak lennünk ahhoz, hogy tanuljunk ezektől a csodálatos teremtményektől, csak meg kell állnunk és figyelniük elég hosszasan, hogy felfedezzük a szemünk előtt álló csodát. A vadludak is tudnak bölcs gondolatot ébreszteni bennünk, és szolgálhatnak akár útmutatással is az életünkben.

A vadlibák rájöttek, hogy a siker titka az együttműködésben van. Jó volna, ha mi is ilyen önfeláldozók volnánk és kiérdemelnénk barátainktól, hogy szükség esetén mellettünk álljanak, és ez kölcsönös lenne. Itt a hangsúly a „kölcsönösségen” van. Ne csak elvárjunk, hanem tanuljunk meg adni is. Az őszinte emberi kapcsolatok a mai egocentrikus világban egyre ritkábbak, mindez igaz az önzetlen segítségnyújtásra és az összetartásra is.

Ha szeretnénk akkor változtathatunk ezen, mert változni sosem késő...

(Forrás: internet)

Adja Isten, hogy gyülekezetünkben mi is így tudjunk együtt gondolkodni, tevékenykedni, haladni előre a keskeny úton, egymást segítve, támogatva, szeretetben, békességben, egyetértésben!

Pálinskáné Balogi Beáta lelkipásztor

Gyermekoldal

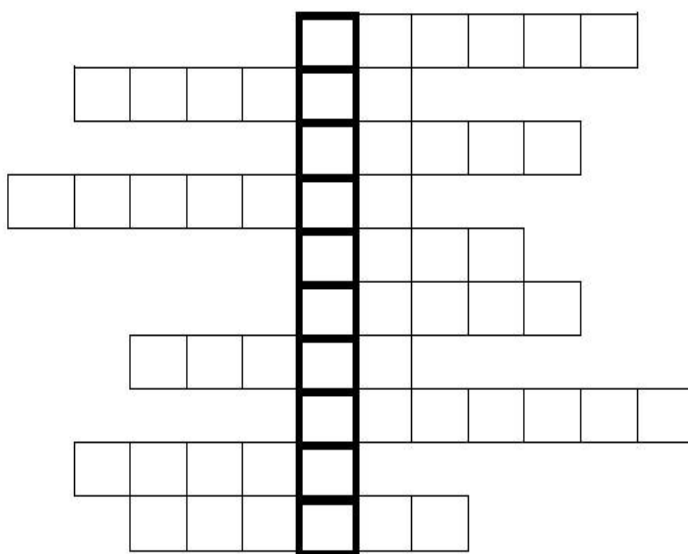
Kedves Gyerekek!

Sok-sok évvel ezelőtt, 1517. október 31-én, Luther Márton kifüggesztette 95 tételét a wittenbergi vártemplom kapujára. Gondolatai hatalmas átalakulást hoztak az Egyházban, amit összefoglalva reformációnak, újjáalakításnak nevezünk. Idézzük fel a reformáció első napját az alábbi kis játékkal! Keresd meg a 10 különbséget a két kép között, és színezd ki!

Fejtsd meg a rejtvényt, és a függőleges betűkből megtudhatod, minek az ünnepe október 31.

1. Izsák felesége.
2. Testvérei eladták őt.
3. Az ő lánya találta meg Mózeset a folyóban.
4. Ő az a király, aki bölcsességéről híres.
5. A Bibliában a Bírák könyve után található a ... könyvét.
6. Ezt a kenyérfélét adta Isten a népének a pusztai vándorláskor. Az égből hullt.
7. A 10 csapás egyike. (Egy kis segítség: a második.)
8. Mózes felesége.
9. Jézus az első csodáját a menyegzőn tette.
10. Az egyetlen bírá, aki nő volt. (Bírák könyve 4. fejezet)

Az oldalt összeállította: Szűcsné Kovács Zita hitoktató

**Református magyar vagyok, amíg élek, az maradok.
Megígérem, megfogadom, hogy hitemet holtig vallom!**

Anyakönyvi hírek

2022. május 22-től lapzártánkig, 2022. október 15-ig:

A keresztség sákramentumában részesült:

2022. május 28-án **Csosz Gergő Péter**, Csosz Péter és Nagy-Biblia Nóra gyermeke.

2022. május 29-én **Tövisháti Vanda**, Tövisháti Antal és Bajusz Petra gyermeke.

Nagyné Pozsgai Vivien Dorina, Pozsgai Attila Lajos és Kis Anita felnőtt gyermeke.

2022. június 5-én

Csabai Gergő, Csabai Mihály és Nagy Csilla gyermeke.

Kecskés Luca, Kecskés Krisztián és Boczka Beáta Irén gyermeke.

Sipos Lukács Barnabás, Sipos Lukács és Borbás Lilla Edina gyermeke.

Jakab Andrea, Jakab János és Farkas Andrea gyermeke.

2022. június 12-én

Major Zsuzsanna, Major István és Szilágyi Magdolna felnőtt gyermeke.

Udvardi Bálint, Udvardi Bálint és Major Zsuzsanna gyermeke

Kovács Péter Antal, Kovács Péter és Molnár Petra gyermeke.

2022. június 26-án **Seres Hunor**, Seres Gábor és Horváth Kitti gyermeke.

2022. július 10-én **Bodog Mária**, Bodog István és Láng Mária felnőtt gyermeke.

Jakab Jenő Róbert, Jakab Sándor Jenő és Bodog Mária gyermeke.

Jakab Renáta, Jakab Sándor és Farkas Ilona felnőtt gyermeke.

2022. augusztus 14-én

Domonics Denisz, Domonics Róbert és Mikola Nikoletta gyermeke.

Domonics Dorián, Domonics Róbert és Mikola Nikoletta gyermeke.

Nagy Hanna, Nagy László és Pozsgai Vivien Dorina gyermeke.

Berényi Marcell, Berényi Gábor és Bajusz Martina gyermeke.

Házasságára Isten áldását kérte:

2022. május 28-án **Csosz Péter** és **Nagy-Biblia Nóra**.

2022. június 3-án **Szél Ádám** és **Gonda Viktória** (Lajosmizsén).

2022. június 25-én **Kovács Péter** és **Domokos Fanni**.

2022. július 9-én **Borbély Péter** és **Németh Hajnalka**.

2022. július 16-án **Nagy András** és **Szabó Mária**.

2022. július 30-án **Somogyi István** és **Pintér Krisztina**.

2022. augusztus 13-án **dr. Balogh Dániel** és **Persóczki Blanka** (Ménfőteleken).

2022. szeptember 24-én **Farkas Levente** és **Farkas Katalin**.

Utolsó földi útjára kísértük:

2022. június 3-án **Idei Sándort** (70).

2022. június 7-én **Somogyi Istvánt** (83).

2022. június 8-án **Janovics Pétert** (65).

2022. június 11-én **Páli Józsefné Boczka Rozáliát** (88).

2022. június 21-én **Berta László Lajost** (74).

2022. június 27-én **Rácz Péterné Bozsoki Esztert** (89).

2022. július 26-án **Bognár Sándorné Gonda Katalint** (90).

2022. július 27-én **Fülöp Kálmánné Polgár Esztert** (88).

2022. augusztus 5-én **Gálos Katalint** (73).

2022. augusztus 9-én **Boczka Lászlót** (85).

2022. augusztus 19-én **Incze Katalint** (62).

2022. szeptember 7-én **Földszin Lászlóné Juhász Rozáliát** (83).

2022. október 8-án **Fábián Jánosné Molnár Erzsébetet** (67).

2022. október 10-én **Csaplár Péterné Csömöz Eszter Etelkát** (75).

2022. október 14-én **Sallai Gáborné Elek Katalint** (91).

2022. október 15-én **Finta Lajosné Halász Katalint** (80).

Konfirmációi
fogadalmat tett
2022. június 5-én:

Ányos Nóra Márta,
Bajusz Balázs,
Borbély Ildikó,
Gombos Zsombor,
Gudricza Erik,
Hatos Milán,
Jakab Andrea,
Kotmajer István,
Kovács Lili,
Kovács Nóra,
Lőrincz János Tamás,
Marton Dominik Ákos,
Nyerges László Barna,
Parrag Nóra,
Parragh Péter,
Puskás Lili,
Sinkó Gábor,
Suba Bence Lóránd,
Zsoldos Zsófi.

*„A reménység Istene
pedig töltsön be titeket a
hitben teljes örömmel és
békességgel, hogy
bővüljök a
reménységben a
Szentlélek ereje által.”
(Róm 15,13)*

Füle Lajos:
Segíts, mert
elveszek, Uram!

Lábam sötétbe' jár,
előlem elsuhan
a napsugár.
Szívemben
száz tövis sajog,
kitépni nem lehet.

Boldogtalan vagyok
Tenélküled.
Ne hagyj
magamra, Istenem!
Magamban elveszek.
Csak egy
szót szólj nekem,
s újjá leszek!

Ünnepi istentiszteletek rendje

2022. október 20. csütörtök	18.00	Bagolyvár	Bűnbánati istentisztelet
2022. október 23. vasárnap	9.30	Templom	Újbori hálaadó úrv. it.
	15.00	Balázspusztá	Újbori hálaadó úrv. it.
2022. október 30. vasárnap	9.30	Templom	Reformációi ünnepi it.

„Nevelj minket igaz hitben, Krisztusnak ismeretiben;
Végj minket szent szerelmedbe, és holtunk után örömbbe.”

(Református Énekeskönyv 585. dicséretének 6. verse)

Hívogató örök élet vasárnapjára!

Gyülekezetünkben **2022. november 20-án**, vasárnap, a 9.30-kor kezdődő templomi úrvacsorás istentiszteleten emlékezünk meg azokról, akik az elmúlt egyházi évben pihentek meg fáradozásaiktól, és református szertartás szerint kísértük őket utolsó földi útjukra.

Erre az istentiszteletre szeretettel hívunk és várunk minden gyászolót, hogy közösen kérjük Isten áldását és vigasztaló kegyelmét minden összetört szívű testvérünkre!

Köszönet az adományokért

Az egyházközségünk számára befizetett adományokat, egyházfenntartói járulékokat szeretettel és hálás szívvel köszönjük.

Amennyiben idén még nem tette meg, az éves egyházfenntartói járulékot befizetheti a mellékelt postai csekken, személyesen a Lelkeszi Hivatalban, vagy átutalhatja a Szabadszállási Református Egyházközség OTP Banknál vezetett **11732356-20020062** számú bankszámlaszámára.

„...a jókedvű adakozót szereti az Isten.” (2Kor 9,7)

Rajzpályázat - „Karácsonyi csoda”

A Szabadszállási Református Egyházközség egyéni rajzpályázatot hirdet óvodások, általános valamint középiskolás tanulók részére

„Karácsonyi csoda” címmel.

Jelenítsd meg, hogy mit jelent számodra a karácsony,
Jézus Krisztus születésének ünnepe!

Az alkotások bármilyen szabadon választott rajz-, festő-, színező technikával készülhetnek, azonban A/4-es méretben, rajzlapon kell azokat elkészíteni. Egy gyermek csak egy rajzzal nevezhet! Az elkészült alkotásokat a Református Lelkeszi Hivatalba (6080 Szabadszállás, Kálvin tér 13.) kérjük eljuttatni. Az elkészült rajzok hátoldalán kérjük feltüntetni a gyermek nevét, életkorát, osztályát, illetve azt, hogy a gyermek milyen címet adna az alkotásának. A legszebb pályamunkák korcsoportonként értékelésre és kiállításra kerülnek.

Négy kategóriában lehet a pályázatra nevezni:

- I. óvodások,
- II. általános iskola alsó tagozata,
- III. általános iskola felső tagozata,
- IV. középiskolások.

Beküldési határidő: 2022. november 15.

Eredményhirdetés: 2022. november 27-én,
advent I. vasárnapján, a 9.30-kor kezdődő istentiszteleten.

Üzenet

A Szabadszállási Református
Egyházközség közös kiadványa
belső használatra

Felelős szerkesztő:

**Pálíkné Balogi Beáta,
Pálíkné Gyula.**

6080 Szabadszállás,
Kálvin tér 13.

Tel.: 06-30/010-8213

E-mail:

szabadszallas@reformatus.hu

Weboldal:

www.szabadszallasireformatus.hu

A Szabadszállási Református
Egyházközség
bankszámlaszáma:
11732356-20020062

Munkatársunk volt:

**Ambrus Lászlóné,
Bognár-Kovács Éva,
Deliné Gurmai Zsuzsanna,
Farkas Katalin,
Holczmann Mihály,
Dr. Kenyeres Tibor,
Pálíkné Emma,
Süveges-Holczmann Andrea,
Szolnoki Attiláné,
Sztupákné Pásztory Anna,
Szűcsné Kovács Zita.**

A kiadvány ingyenes,
kiadásának költségeire
adományokat elfogadunk.

A szám megjelenésének
sokszorosítási költségeit 9
testvérünk támogatta név nélkül
összesen 115.000 forinttal
Isten dicsőségére.

Az adományokat
Isten áldásának
kérésével köszönjük!

Megjelenik 500 példányban.
Sokszorosítva a Mátyus Bt.
dabasi nyomdaüzemében.

A következő szám várható
megjelenési ideje:

2022 karácsonya.

Áldás, békesség!